Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 627
Vineri 29 aprilie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

COMUNICAT

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn a hotărît, în ședința din 26 aprilie a.c., convocarea la 20 iunie 1960 a celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, cu următoarea ordine de zi:

1. Raportul C. C. al P.M.R. cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al II-lea și Congresul al III-lea al partidului, cu privire la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani și planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 — raportor tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

2. Raportul Comisiei Centrale de Revizie.

3. Alegerea Comitetului Central al P.M.R. și a Comisiei Centrale de Revizie.

PRIMĂVARA OMENIRII

In fiecare primăvară, de 71 de ani, omenirea muncitoare din întreaga lume sărbătorește ziua de 1 Mai — Ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc.

La această tradițională sărbătoare revoluționară a muncitorilor de pretutindeni, sînt trecute în revistă forțele revoluționare ale proletariatului, realizările obținute în lupta pentru o viață nouă, luminoasă, lipsită de exploatare.

Cu 71 de ani în urmă, la procesul înscenat la Chicago împotriva clasei muncitoare, unul dintre fruntașii sindicaliști, Schweb, spunea judecătorilor: „Știm că ținta noastră nu va fi atinsă nici anul acesta, nici anul următor, dar ea va fi atinsă într-o bună zi".

Vorbele fruntașului sindicalist american s-au îndeplinit în mare măsură. Cu fiecare an ce trece, se face tot mai vădită puterea clasei muncitoare care luptă pentru progres și pace, pentru atingerea acelei ținte despre care vorbea Schweb. Astăzi, peste un miliard de oameni, strîns uniți în marele lagăr al păcii și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică, pășesc cu încredere pe calea făuririi visului de veacuri al omenirii — societatea comunistă.

Astăzi, lagărul democrației și socialismului reprezintă o putere uriașă, invincibilă. In 1959, țările socialiste dădeau aproape 38 la sută din producția mondială de cărbune, 25 la sută din producția de oțel, aproape jumătate din recolta mondială de cereale, 43 la sută din recolta de bumbac.

Cu succese deosebite întîmpină 1 Mai oamenii sovietici, care în cadrul planului septenal obțin victorie după victorie în munca de construire a comunismului. Rezultatele obținute în 1959, primul an al septenalului, dovedesc cu prisosință că Uniunea Sovietică va realiza înainte de termen sarcinile propuse de a întrece S.U.A. în ceea ce privește producția pe cap de locuitor. Nu încape îndoială că cu mult înainte de termenul stabilit, U.R.S.S. va deveni țara a cărei populație va avea cel mai înalt nivel de trai din lume.

Incă de la nașterea sa, Uniunea Sovietică s-a pronunțat pentru coexistență pașnică între state cu sisteme economico-sociale diferite. In zilele noastre activitatea neobosită pentru pace dusă de U.R.S.S. în frunte cu N. S. Hrușciov este cunoscută în întreaga lume. Vizitele lui Nikita Hrușciov în S.U.A., în țările Asiei și în Franța, precum și propunerile de dezarmare generală și totală făcute de premierul sovietic la O.N.U. sînt în atenția întregii omeniri doritoare de pace.

Nu întrecere în pregătiri de război, ci în muncă pașnică, constructivă, pentru binele omului, iată ideile lansate de oamenii sovietici și către care își îndreaptă privirea toate popoarele.

Cercurile „războiului rece" nu se pot împăca însă cu acest gînd. Dar forțele păcii sînt mai puternice decît forțele războiului. Alături de U.R.S.S. există țările de democrație populară, care ajutate de Uniunea Sovietică și ajutîndu-se reciproc se dezvoltă vertiginos. Zi de zi, viața oamenilor muncii din aceste țări se îmbunătățește necontenit, se fac mari pași înainte, pe calea progresului. Cu prilejul zilei de 1 Mai, e o mare plăcere să vezi cum fiecare om al muncii se mîndrește cu succesele obținute pe calea construcției socialiste, pe calea bunăstării.

Cîtă deosebire între situația oamenilor muncii din țările socialiste și a celor din țările capitaliste! In fiecare an, în țările capitaliste sporește numărul șomerilor. Numai în S.U.A. există în prezent peste 3.600.000 șomeri, iar în Coreea de Sud, după o statistică oficială, numărul bărbaților fără lucru și al membrilor de familie al acestora trece de șase milioane.

Oamenii muncii din Coreea de Sud, ca și milioane de oameni ai muncii din alte țări înrobite imperialismului, întîmpină ziua de 1 Mai luptînd să-și sfărîme cătușele negre ale mizeriei și robiei. Evenimentele din Coreea de Sud au arătat cît de mare e suferința poporului înrobit și asuprit de clica lui Li Sîn Man

In țara noastră, ziua de 1 Mai din anul acesta este sărbătorită în condițiile unui marș tot mai avîntat spre mai bine, spre consolidarea regimului nostru democrat-popular. In scurt timp, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn, oamenii muncii din țara noastră au reușit să transforme Romînia dintr-o țară agricolă înapoiată, într-una industrial-agrară înaintată.

In numai zece ani de economie planificată, producția industrială a țării noastre a crescut de 4 ori și jumătate în comparație cu anul 1938. In anii puterii populare au fost construite în Romînia 138 de noi fabrici și uzine; peste 300 au fost reutilate cu instalații și agregate noi, au fost dezvoltate în așa fel, că nu mai poți să-ți dai seama cum arătau odinioară. Au fost create noi ramuri de producție care în regimul burghezo-moșieresc nu existau în țara noastră. Pe întregul cuprins al patriei noastre scumpe au apărut întreprinderi de utilaj petrolifer, utilaj electrotehnic, uzine de tractoare și alte mașini agricole, fabrici de autobuse și autocamioane, fabrici de îngrășăminte chimice, coloranți, fibre sintetice, mase plastice, antibiotice și tot felul de medicamente etc.

S-a dezvoltat și se dezvoltă cu pași siguri agricultura noastră socialistă, se ridică necontenit nivelul producției. Sectorul socialist al agriculturii cuprinde astăzi aproape 80 la sută din suprafața arabilă a țării și din totalul gospodăriilor țărănești.

Cu deosebit entuziasm, avîntați în întrecere socialistă, întîmpină oamenii muncii din țara noastră ziua de 1 Mai 1960 și cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

Umăr la umăr cu oamenii muncii din sectorul socialist de stat merg și țăranii muncitori cooperativizați. Pe întinsele ogoare ale gospodăriilor colective, pe cele ale întovărășirilor, freamătă munca harnicilor plugari în vederea obținerii unui spor însemnat de recolte. Oamenii muncii de pe ogoare știu astăzi că roadele muncii lor nu mai intră ca odinioară în hambarele moșierilor și chiaburilor, ale speculanților de tot soiul. Poporul romîn muncește neabătut pentru bunăstarea lui proprie, pentru viitorul și fericirea lui. In zadar oftează trîntorii după raiul pierdut, în zadar doresc să întoarcă înapoi roata istoriei.

Drumul poporului nostru muncitor este tot înainte, spre victoria deplină a socialismului, spre bunăstare continuă și lumină. Astăzi, cu prilejul zilei de 1 Mai, această înălțătoare sărbătoare a primăverii, a omenirii, el își trece în revistă forțele și realizările și privește cu încredere viitorul. In același timp, el nu uită însă că numai sub flamurile larg desfășurate ale internaționalismului proletar, ale frăției și solidarității celor ce muncesc din toate țările lumii, va putea să obțină noi și noi victorii în lupta pentru o viață tot mai bună și mai luminoasă.

Recomandările Ministerului Agriculturii

După datele Institutului Meteorologic între 3 și 8 mai se anunță o nouă perioadă rece.

Față de această situație, trebuie să se ia imediat măsuri de protejare a livezilor, viilor și a culturilor de legume.

In livezi și vii se va asigura fumigarea în toată țara, exceptînd localitățile unde cerul va fi complet înourat. Fumigarea trebuie începută către miezul nopții și continuată cel puțin două ore după răsăritul soarelui.

In grădinile de legume, precum și în livezile și viile cu teren amenajat, să se recurgă la irigații pe brazde și unde e posibil prin aspersiune, iar acolo unde nu se poate iriga, să se recurgă la acoperirea plantelor de tomate, cartofi, etc. prin mușuroale cu pămînt.

Acolo unde există posibilități să se acopere plantele cu pleavă, paie, frunziș, rogojini, cornete de hîrtie, ghivece și altele.

Pentru a evita pierderile de răsad, potecile dintre răsadnițe să se completeze cu bălegar, paie, iar noaptea răsadnițele să se acopere bine.

Organele de stat și întregul aparat de tehnicieni și ingineri să ia măsuri de mobilizare a lucrătorilor din gospodăriile agricole de stat și unitățile agricole cooperatiste pentru aplicarea recomandărilor de apărare împotriva brumelor și înghețului.

În sistem irigat

De două ori mai mult porumb la hectar și cu 200 de lei per tonă mai ieftin

Dacă am analiza în decursul anilor recoltele de porumb obținute în țara noastră, îndeosebi în regiunile de cîmpie, am observa că din cauza secetei, în 50 de ani dintr-o sută producțiile au fost mici, în 25 de ani foarte mici, iar în 15 ani aproape total compromise. In lupta pentru combaterea efectelor secetei, pentru asigurarea unor producții continuu sporite, irigația este de cea mai mare însemnătate.

Intr-adevăr, prin irigații se poate asigura completarea apei în sol în perioadele de secetă atunci cînd plantele suferă din cauza lipsei de umiditate.

Dintr-un bun început trebuie spus însă că irigarea necesită nu numai aprovizionarea culturilor cu apă ci, deopotrivă, și aplicarea unei agrotehnici superioare; fără aceasta irigarea culturilor nu numai că nu da roadele așteptate, dar, în unele cazuri, poate duce la compromiterea culturilor.

In cadrul gospodăriilor agricole de stat suprafața irigată cultivată cu porumb a crescut an de an. In anul 1959 au fost cultivate circa 16.000 de ha, iar în 1960 vor fi cultivate peste 30.000 de ha. La rîndu le gospodăriile care au cultivat porumb irigat și au respectat întocmai condițiile agrotehnicii superioare au obținut an de an, producții mari.

G.A.S. Dohangia-Oradea a cultivat în anul 1959 — 85 de ha. cu porumb în sistem irigat, obținînd o producție de 4.020 de kg. la ha. de porumb boabe, față de 4.000 de kg. planificate. Această producție a putut fi realizată pe baza aplicării unei agrotehnici superioare și a efectuării în bune condiții și la timp a lucrărilor de irigare. Pe terenul neirigat gospodăria nu a obținut decît 2.122 de kg. de porumb boabe la ha.

Lucrătorii gospodăriei au acordat o deosebită atenție regimului de irigație, atît în ceea ce privește norma de irigație (adică cantitatea totală de apă necesară culturii în perioada de vegetație) cît și numărul udărilor, precum și normei de udare (adică cantitatea de apă ce se dă la o udare), de asemenea, duratei udării (adică timpului cînd trebuie făcută udarea și cît anume trebuie să țină aceasta). Irigarea a fost făcută prin brazde, terenul fiind pregătit în primăvară. S-a folosit metoda canalelor provizorii. S-au dat circa 2.500 m.c. apă în total, cu 4 udări (3 udări a 600 m.c. și una a peste 700 m.c.). Prima udare s-a făcut cînd planta avea 6—8 frunze, a doua la începutul inspicatului, iar următoarele două pînă la începutul coacerii galbene.

Prin sondaje în teren s-a urmărit totdeauna ca solul să aibă provizia necesară de apă, intervenindu-se cu irigarea la momentul oportun.

Avîndu-se în vedere faptul că porumbul irigat cere un sol arat adînc și bine îngrășat, s-a urmărit să se asigure culturii nu numai un bun pat germinativ, ci, deopotrivă, și un sol afînat adînc. Pentru aceasta, terenul a fost arat încă din toamnă la 30 cm. adîncime folosindu-se și subsolierul. In primăvară, prin discuit și grăpat, terenul a fost menținut curat de buruieni și afînat.

La arătura din toamnă s-au administrat îngrășăminte organice (gunoi de grajd bine dospit) și chimice (superfosfat) iar primăvara s-a mai dat și azotat de amoniu. Insămînțarea s-a făcut de îndată ce temperatura solului, la 8 cm. adîncime s-a menținut la 7 grade. S-au asigurat 40.000 de fire la hectar. S-au făcut 4 prașile, una cu sapa rotativă și trei cu cultivatorul suspendat.

Prețul de cost al unei tone de porumb produsă în sistem irigat a fost de 529 lei, cu aproape 200 de lei mai mic decît prețul de cost al unei tone de porumb cultivat cu sistem neirigat. Aceasta și pentru că, făcîndu-se economii la lucrările de irigare, nu s-a cheltuit la hectar, cu irigația, decît 358 de lei.

Anul acesta, G.A.S. Dohangia extinde cultura irigată a porumbului, îmbunătățind în același timp regimul de irigație pentru obținerea unor rezultate mult mai bune.

E. J. POPESCU
Departamentul Gostat

CÎNTEC DE MAI

Cîntece roșii străbat fără teamă,
Cîntece mîndre la viață ne cheamă.

Suie în țară, suie pe schele,
Cerul străbatu-l pînă la stele.

În steaguri și-n inimi, ca o vioară
Cîntece roșii astăzi coboară

Ca ele s-ajungă pînă la noi,
Moartea-nfruntară atîția eroi

Slobode-s astăzi pentru vecie,
Poporul le crește pe-a sa măreție.

Zburzi bucurie, hodină să n-ai,
Prinde-te-n hora întîiului mai.

Vino tu mîndru și tînăr Arminden
Cu fruntea-ți de soare și pasul tău sprinten

Vino, căci patria-i mereu mai frumoasă
Gătită în haine de mîndră mireasă

Cu holde-nfrățite pînă la zare
Să crească mai spornică pita-n hambare

Cu blocuri semețe s-atingă și cerul
Aici locuiește strungarul, minerul,

Căci ei ne sînt clasa de-atac minunată
Ce țării îi face o zestre bogată.

Prieteni, la cîntec să-mi dați ajutor
Să rîdă petrecerea azi în popor,

Să simtă frumosul, întîiul de mai
Că-i oaspete scump pe-al patriei plai.

GEORGE CIUDAN

S.M.T.-urile din regiunea Constanța și-au îndeplinit planul pe campanie

Intensificînd întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai și a celui de-al III-lea Congres al P.M.R., stațiunile de mașini și tractoare din regiunea Constanța și-au îndeplinit de pe acum prevederile planului de producție pe întreaga campanie de primăvară. Pînă în prezent au fost executate lucrări de arături, cultivație, discuit, grăpat, semănat etc. într-un volum total de peste 666.000 de hantri.

In fruntea întrecerii s-au situat S.M.T.-urile Sibioara, Adam Clisi, Topraisar și Cogealac care și-au realizat planul de producție pe campanie în proporție de 114-129 la sută.

S.M.T.-urile din regiune au terminat însămînțatul porumbului în toate gospodăriile colective din raza de activitate. Zilele acestea ele au trecut la efectuarea primelor lucrări de întreținere a culturilor prășitoare cu sapele rotative.

Dragoste de meserie

Cînd inginerul Vasile Andrei a obținut, în urmă cu doi ani, 6.000 kg. porumb știuleți la hectar, toată lumea care a aflat această veste l-a felicitat și s-a bucurat de succesul lui. Toți s-au veselit de această izbîndă, afară de un singur om: inginerul. 6.000 kg. știuleți la un hectar e o producție frumoasă, într-adevăr, dar pe dînsul nu-l mulțumea. La Constanța, în aprilie 1958, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus că „în condițiile țării noastre, mijlocul principal pentru a obține belșugul de produse agricole îl constituie în primul rînd nu mărirea suprafețelor, căci aceste suprafețe sînt limitate, ci sporirea producției la hectar". Și inginerul agronom Vasile Andrei, șef de secție la G.A.S.-Barboși, tocmai asupra acestor cuvinte s-a oprit îndeosebi. El știa că gospodăriile de stat sînt nu numai un furnizor de cereale și produse agricole al statului, ci și un model pentru țărănimea muncitoare din împrejurimi. În satul său din ținutul Neamțului, cînd, împreună cu părinții și cu cei opt frați, trudea pe un petec sărac de pămînt, nu putea visa la asemenea recolte bogate. Copil necăjit, viitorul inginer dorea un trai mai bun pentru ai săi și pentru toți cei săraci. Dar cum să ajungă la el, nu știa. N-a știut nici mai tîrziu cînd prin stăruința unor învățători și cu sprijinul întregii familii a ajuns la școala normală. A învățat, a ieșit învățător, dar burghezia și moșierimea aveau nevoie de carne de tun în războiul criminal, și tînărul absolvent Andrei Vasile a fost trimis în grabă pe front. Vasile Andrei a căzut prizonier la sovietici încă din primele zile. Și așa, a luat sfîrșit prima parte a vieții viitorului inginer.

In Uniunea Sovietică a început adevărata viață a lui Andrei Vasile. Deși prizonier, s-a bucurat de o atenție omenească, a învățat cine-i sînt adevărații prieteni și cum trebuie să lovească în dușmani. S-a întors în țară cu divizia „Horia, Cloșca și Crișan", a servit o vreme în cadrele armatei, apoi s-a tras către meseria alor săi: munca cîmpului. Dar nu pe un petecuț de pămînt, să zgîrie pămîntul și să semene ce o fi. Acum boieri nu mai erau, ghiarele chiaburilor fuseseră demult scurtate, pămîntul fusese dat în stăpînire celor ce-l muncesc. Partidul îi învăța pe oameni să lucreze pămîntul după metode avansate. Aceste metode i-au arătat proaspătului inginer agronom că se poate smulge mult mai mult ogorului dacă e lucrat cum trebuie. Obținuse 6.000 kg știuleți la un ha, dar nu era mulțumit. De aceea, pentru anul următor, Vasile Andrei s-a angajat să scoată 20.000 kg boabe la hectar. Era mult, față de producția obișnuită, dar știa că voința oamenilor liberi, însuflețiți de o cauză măreață, poate orice. Numai că prin octombrie a venit o hîrtie de la trust, care fixa ca cifră a întrecerii pentru recolte record, nu 20.000 kg boabe la hectar, ci 30.000 kg. Atunci s-au adunat la sfat comuniștii. Organizatorul de partid, tovarășul Palade, era un om încercat, care avea încredere și în oameni și în agrotehnică. Mai erau de față tovarășii Ghinea P., directorul G.A.S. Barboși, Pascaru Alex., inginerul șef, șefii de secții, maiștrii de cultură. S-au sfătuit au judecat lucrurile pe îndelete și au ajuns la concluzia că și gospodăria lor trebuie să se înscrie la acest concurs.

După asta a venit iarna. In căsuța lui de deasupra luncii Siretului, în nopțile cînd vîntul bătea pe la streșini și zgîlțîia ferestrele, inginerul Andrei Vasile visa lanul de porumb, făcea scheme, calcule. Era vorba de organizarea lotului experimental pe suprafața de 1 ha, prin care să dovedească că pămîntul gospodăriei poate da recolte nebănuit de mari. Vedea fiecare plantă, o urmărea în minte cum crește, cum se dezvoltă, cum dă în floare, cum se coace, cum se desfac boabele aurii. 30.000 kg de boabe de pe un singur hectar! Asta înseamnă atîta carne, atîta lapte, atîtea ouă...

Munca a fost grea, dar rezultatele au răsplătit-o. Cu toate că în răstimp de trei luni n-a dat un strop de apă, porumbul îngrijit sub îndrumarea atentă a inginerului Andrei Vasile n-a suferit deloc. Zi de zi, cu grijă și atenție a urmărit creșterea și dezvoltarea porumbului cum urmărește părintele creșterea copilului. In toamnă, la cules, au fost obținute de pe un

(Continuare în pag. 2-a)

La prășit

Semănată din timp și într-un teren bine pregătit, sfecla de zahăr a scos de mult capul de sub așternutul țarinei pe întinsele ogoare fără haturi ale gospodăriei colective din Bălăceanu, raionul Rîmnicu Sărat. Mai întîi au apărut niște plăntuțe firave. Cu vremea, mîngîiate de razele calde ale soarelui, ele au început să capete vigoare. In același timp și-au făcut apariția însă și buruienile, care, nepoftite de nimeni, au prins a mînca „din aceeași strachină" cu plantele de sfeclă. Pentru a le stîrpi, colectiviștii au început imediat prășitul culturii. Mobilizați de organizația de partid și de consiliul de conducere, membrii gospodăriei au venit în număr mare la lucru. In cinstea zilei de 1 Mai, brigăzile s-au angajat ca odată cu terminarea însămînțărilor de primăvară să termine și prășitul acestei culturi. Angajamentele lor n-au fost simple vorbe. Zilele trecute ei au isprăvit de executat prima prașilă pe întreaga suprafață de 200 de hectare cultivată în anul acesta cu sfeclă de zahăr.

Asemenea colectiviștilor din Bălăceanu, au început prășitul sfeclei de zahăr, și sînt avansați cu executarea acestei lucrări și membrii gospodăriilor colective din Ciorăști, Ziduri, Vîlcele, Boldu etc., din același raion. Demn de remarcat este că în ultimele zile colectiviștii din raionul R. Sărat au început prășitul și la cultura florii-soarelui.

Vești din raionul Medgidia

Zilele trecute am cutreierat mai multe sate din raionul Medgidia. Pretutindeni am întîlnit freamăt, muncă plină de însuflețire. Poposind în satul Dorobanțu am aflat vești interesante. O parte dintre colectiviști lucrau în cîmp, la însămînțări. Alții rămăseseră în sat amenajînd garduri noi. In satul Dorobanțu s-au amenajat garduri model pe 1,600 km. care dau satului un aspect plăcut. Deputații Ardeleanu Ion, Băcanu Constantin și alții au fost tot timpul în mijlocul cetățenilor explicîndu-le importanța acestei măsuri.

Colectiviștii din Dorobanțu și-au schimbat soarta. Trăiesc o viață nouă, au totul în casă: bucate din belșug, mobilă, au și lumină electrică, difuzoare. Pînă la 18 martie rețeaua de electrificare s-a extins pe 3 km. și s-au instalat 600 difuzoare.

Și colectiviștii din satul N. Bălcescu au înfăptuiri frumoase cu care se mîndresc. Ei au construit garduri tip pe o distanță de 2 km. Pentru înfrumusețarea satului s-au amenajat și plantat în parc 1.500 pomi. Pe zi ce trece satele comunei N. Bălcescu își schimbă tot mai mult fața, se înfrumusețează. In curînd, colectiviștii vor amenaja alte două parcuri.

ȘTEFAN CONSTANTIN
corespondent

CINSTE FRUNTAȘILOR ÎN PRODUCȚIE

Printre fruntașii gospodăriei agricole de stat Odobești, se află și tov. PETRU ANDRAȘ. El a realizat în anul trecut pe întreaga brigadă cîte 13.100 kg struguri la ha.

Pentru rezultatele obținute în creșterea păsărilor, colectivista MARIȚA SCUTIRICI din Știubeiu, regiunea Ploești, a fost decorată cu Ordinul Muncii clasa a III-a.

CAROL FABIAN este unul din mulgătorii fruntași ai gospodăriei colective din Seleuș, raionul Oradea. El a muls în 1959 cîte 2.910 litri lapte pe cap de vacă furajată.

Din viaţa de eri şi de azi A SATELOR NOASTRE

Să punem faţă în faţă — prin cîteva cifre şi date — unele aspecte din viaţa de ieri şi de azi a satelor noastre. Comparînd prezentul cu trecutul şi gîndindu-ne la viitor vom avea o imagine şi mai completă a uriaşelor transformări în bine petrecute şi pe tărîmul agriculturii noastre, cu sprijinul clasei muncitoare, sub conducerea înţeleaptă a partidului.

De la plugul de lemn la cei aproape 800.000 de cai putere

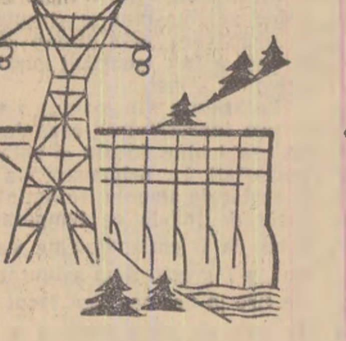

RASFOIAM acum cîtva timp un dosar în care-i notată dotaţia tehnică a staţiunii de maşini şi tractoare Viziru, regiunea Galaţi. Ce spunea? Să respectăm stilul cifrelor: tractoare 114, combine 41, semănători pentru cereale 27, batoze 40, secerători-legători 30, plus cultivatoare, discuitoare, grupuri pentru irigat şi altele. Reţineţi: e vorba de o singură unitate dintr-o comună şi n-am reprodus totul. Mi-am amintit atunci de o informaţie pe care am citit-o cîndva într-un dosar din anul 1936 aflat în Arhivele Statului, la Galaţi: „Din 707 familii ale comunei Cavadineşti 283 n-au plug, 607 n-au grape, 318 n-au coase, 12 au cîte o seceră, 15 n-au niciuna". Vasăzică din 707 familii ale unei comune din Rominia anului 1936 aproape jumătate n-aveau coase, iar în 15 case nu exista nici măcar umila seceră.

Pe scară naţională comparaţia aceasta, între prezent şi trecut, este tot atît de grăitoare. In anul 1938 toată agricultura Romîniei dispunea de numai 4.858 de tractoare. Bineînţeles că toate acestea se aflau în mîinile moşierilor şi chiaburilor. Pe atunci o mare parte din ţărani mai lucrau încă cu plugul de lemn.

ASTAZI agricultura ţării noastre în plină transformare socialistă este de neînchipuit fără tractoare, combine şi alte maşini agricole. Aproape 52.000 de tractoare brăzdează astăzi ogoarele ţării şi numărul lor este în continuă creştere. Să adăugăm la aceasta miile de combine, zecile şi sutele de mii de batoze şi semănători, de cultivatoare, de maşini de împrăştiat îngrăşăminte etc. şi vom avea un tablou cît de cît cuprinzător al înzestrării agriculturii noastre cu tehnica modernă. In numai cîţiva ani de putere populară masele ţărănimii muncitoare — ajutate frăţeşte de clasa muncitoare — au făcut uriaşul salt de la plugul de lemn la sutele de mii de cai putere care brăzdează ogoarele ţării.

De peste patru ori mai mult..

IN ANUL 1934 un mare moşier din Iaşi, care se număra printre „aleşii" ţării, rostea de la tribuna parlamentului aceste cuvinte: „Introducerea electricităţii în casa lucrătorului sau ţăranului moldovean ar însemna, domnilor, o profanare a tradiţiunii modului de viaţă al acestor oameni".

E clar, nu? „Onorabilul" deputat ieşean spunea, nici mai mult nici mai puţin, că cu cît masele muncitoare vor fi ţinute cît mai aproape de opait şi cît mai departe de lumina electrică, de civilizaţie şi cultură, cu atît „tradiţiile modului de viaţă"... — al acelui mod de viaţă bazat pe exploatare, pe mizerie şi neştiinţă — vor fi mai bine respectate.

Moşierul din Iaşi exprima de fapt întreaga politică pe care au dus-o în privinţa electrificării ţării toate guvernele burghezo-moşiereşti care s-au perindat la cîrma ţării. In timpul stăpînirii moşierilor şi fabricanţilor, Romînia — o ţară cu imense posibilităţi energetice — se număra şi în privinţa folosirii energiei electrice printre ultimele ţări din Europa. In anul 1945, abia 3,5 la sută din numărul satelor ţării aveau lumină electrică. Existau regiuni întregi ca, de exemplu, regiunea Iaşi unde nu se afla decît un singur sat electrificat, iar în altele, ca, de pildă, Dobrogea nici măcar atît.

SĂ PRIVIM ASTAZI harta care înfăţişează progresele electrificării în ţara noastră. Ce tablou minunat alcătuiesc, alături de luminile oraşelor, milioanele de becuri care scînteiază în tot mai multe din satele ţării. In anii puterii populare, electrificarea a devenit şi devine, pe zi ce trece, şi pentru masele oamenilor muncii de la sate o realitate vie. In cei zece ani care au trecut de cînd plenara C.C. al P.M.R. a aprobat Raportul asupra planului de electrificare a ţării prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în ţara noastră au fost electrificate de peste patru ori mai multe sate decît în 40 de ani de regim burghezo-moşieresc. Şi în fiecare an creşte cu paşi tot mai repezi numărul satelor în care se aprinde becul electric. Sînt înfăptuiri care ilustrează şi ele uriaşul avînt cu care poporul nostru, condus de partid, merge pe drumul bunăstării, al civilizaţiei şi culturii.

Creşte numărul cadrelor pentru agricultură

ŞTIŢI cîţi ingineri agronomi lucrau în anul 1935 pentru deservirea a 900 de comune mari? Infima cifră de 292. Numărul specialiştilor cu studii medii necesari agriculturii era de asemenea cu totul insuficient.

In anii puterii populare, îndeosebi după reforma învăţămîntului din 1948, şi pregătirea cadrelor de specialişti pentru agricultură a luat o mare dezvoltare.

IN PREZENT, în ţara noastră funcţionează 110 şcoli profesionale agricole, deosebit de alte 23 de şcoli pentru tractorişti de pe lîngă S.M.T.-uri. In 1959, acestea au dat agriculturii 8.246 de absolvenţi (tractorişti, muncitori calificaţi în viticultură, zootehnie etc). Anul acesta, în şcolile profesionale inclusiv cele pendinte de Departamentul Gostat şi I.C.H.V., s-au înscris alţi 22.124 de elevi. De asemenea, anul acesta în cele 16 şcoli tehnice şi 49 şcoli tehnice de maiştri urmează alţi 3.660 de elevi. Mai trebuie adăugat că la cursurile organizate pentru ridicarea calificării profesionale a preşedinţilor, brigadierilor şi contabililor din gospodăriile colective sînt înscrişi peste 6.200 de tineri şi vîrstnici.

Insfîrşit, trebuie menţionat că cele 5 Institute de învăţămînt superior din Bucureşti, Iaşi, Cluj, Craiova şi Timişoara, au dat numai anul trecut 1.377 de absolvenţi. Numai în decurs de 8 ani, numărul studenţilor care au absolvit Institutele de învăţămînt superior agricol, a fost de 3 ori mai mare decît numărul absolvenţilor dintr-o perioadă de 36 de ani în regimul burghezo-moşieresc.

Cit mai multe lăcaşuri de cultură

O ŞTIRE PUBLICATĂ în ziarul „Crişana" din Oradea, anunţa zilele trecute că în comuna „Girişul Negru" din raionul Salonta, ţăranii muncitori au pus de curînd fundaţia unui nou cămin cultural, care va avea o sală cu 400 de locuri, bibliotecă şi cabină cinematografică.

Nu numai aci, ci în sute şi sute de comune revoluţia culturală e azi în plin mers.

In 1938, în întreaga ţară existau 3.500 de cămine culturale şi 2.004 biblioteci cu 565.327 de volume. Azi, la sate, există peste 13.000 biblioteci cu peste 16.500.000 de volume, precum şi peste 12.000 de cămine culturale cu mari săli de spectacole, săli de lectură etc. Numai în regiunea Suceava, anul trecut au fost construite 40 de cămine culturale.

Totodată se extinde cu paşi repezi şi reţeaua de cinematografe. In această privinţă, nu e lipsit de interes să arătăm că din cele 1.791 de cinematografe de stat din ţară, 1.262 sînt cinematografe săteşti.

Şi la acestea trebuie adăugate şi cele 112 caravane cinematografice care prezintă pînă în cele mai îndepărtate cătune, filme artistice şi documentare, jurnale agricole etc.

Grijă pentru sănătatea oamenilor

GRIJA STATULUI NOSTRU democrat-popular pentru apărarea sănătăţii oamenilor se vădeşte azi permanent atît prin construcţii de noi aşezăminte sanitare, cît şi prin repartizarea de noi cadre de medici.

In 1938, numărul paturilor existente în spitalele de la sate nu depăşea cifra de 4.600. Atunci, un medic revenea la peste 8.100 de locuitori ai satelor, iar dintr-o mie de naşteri, doar una era asistată de cadre de specialitate.

Azi, în satele ţării noastre numărul paturilor din spitale, dispensare şi policlinici trece de 29.200.

In numeroase localităţi ca Negreşti, Adjud, Strehaia, Băbeni, Darabani se vor construi noi policlinici rurale.

Numărul cadrelor medicale la sate depăşeşte azi 4.700. Numai în anii 1957-1958 la sate au fost repartizaţi 2.000 de medici.

Datorită grijii pentru sănătatea omului, în ţara noastră durata medie a vieţii a crescut de la 42 de ani cît era în 1930-1932 la 63 de ani în 1959.

INCĂ UN CĂMIN CULTURAL

In comuna Mihail Kogălniceanu, raionul Tulcea, a fost ridicat un impunător cămin cultural (cel ce se vede în fotografie) prevăzut cu sală spaţioasă de spectacole, cinematograf, bibliotecă, sală de lectură etc.

Rodnică activitate a ţărăncilor muncitoare din regiunea Piteşti

Dornice să întîmpine cu noi succese în muncă cel de-al treilea Congres al P.M.R., femeile muncitoare din regiunea Piteşti, îndrumate de către organizaţiile de partid, înregistrează zi de zi noi succese în activitatea lor. Astfel, un număr de 1.440 de ţărănci muncitoare au înaintat cereri de înscriere în unităţile agricole socialist-cooperatiste. Membrele comisiei de femei din cadrul gospodăriilor colective din Drăgăneşti şi Mogoşeşti s-au angajat să lupte pentru dezvoltarea şeptelului de animale şi să efectueze lucrări de bună calitate la cultura porumbului pentru siloz. De asemenea, un număr de 50 de colectiviste din Mogoşeşti, au săpat 300 de gropi pentru plantat pomi. Pilda lor a fost urmată şi de membrele comisiei de femei din comuna Davideşti, raionul Piteşti, Mălureni, raionul Curtea de Argeş etc.

Ţărăncile muncitoare din comuna Mihăeşti, raionul Băbeni, au încheiat contracte pentru a vinde statului 3.500 de kg. de cereale, iar cele din Schitu Greci, raionul Slatina pentru 30.000 de kg.

O rodnică activitate desfăşoară femeile muncitoare din regiunea Piteşti şi pe plan cultural. Astfel, la concursul regional „Sărbătoarea primăverii" a cîntecului, jocului şi portului au participat peste 13.000 de femei.

ION COŢOI
corespondent

Colectivişti în vizită la Doftana şi Bucureşti

Un grup de peste 400 de colectivişti din raioanele Medgidia şi Feteşti au vizitat zilele acestea muzeul Doftana; ei au văzut aici celulele de tortură şi condiţiile grele de viaţă în care au fost ţinuţi comuniştii întemniţaţi pe vremea burghezo-moşierimii. Vizitatorii au rămas deosebit de impresionaţi de „secţia H", secţia în care erau torturaţi conducătorii partidului nostru. Colectiviştii au vizitat şi cimitirul eroilor antifascişti care şi-au găsit moartea în această închisoare.

După aceea, ei au vizitat Capitala, au văzut marile construcţii ridicate în anii puterii populare. Colectiviştii au fost apoi în vizită la Muzeul de Istorie a P.M.R. şi Muzeul V. I. Lenin-I. V. Stalin din Capitală.

Cînd au ajuns în localităţile lor, colectiviştii au povestit consătenilor lor despre tot ceea ce au văzut la Doftana şi Bucureşti.

ANGHEL I. COSTICA
corespondent

Dragoste de meserie

(Urmare din pag. 1-a)

hectar, 34.000 kg. ştiuleţi din care au ieşit 25.515 kg. boabe. Dar inginerul Andrei Vasile nu se opreşte aici. El e convins că pămîntul poate da şi mai mult. Toată iarna trecută a calculat. A modificat puţin schema de semănat pe lotul experimental. Intre rînduri lasă 25 cm, iar din două în două rînduri cîte o brazdă de udare de 60 cm. Solul, cultivat în anul trecut cu lucernă, a fost bine pregătit din toamnă. Terenul respectiv permite irigarea culturii cu cantităţi mari de apă. La hectar se va asigura o densitate de 100.000 de plante. Sămînţa folosită, este tot un hibrid dublu căci numai hibrizii dubli pot da producţii atît de mari. A calculat şi cîte îngrăşăminte vor trebui aplicate. In timpul perioadei de vegetaţie a porumbului va urmări de asemenea, ca udările să fie făcute la timpul potrivit şi cu cantităţile de apă corespunzătoare, fiind hotărît să obţină la toamnă producţia de 30.000 kg. porumb boabe la hectar pe care şi-a propus-o.

V. GAFIŢA

Cine e mai cîştigat?

Era prin iarna anului 1950 Gerul care se lăsase de cîteva zile făcea să scîrţie zăpada sub picioare. In căsuţa mică şi sărăcăcioasă din strada Văii, ţăranul muncitor Ion Radu un om mic de statură, cu mustăţile răsucite la vîrfuri, citea o broşură. Cu cîteva zile mai înainte auzise şi Radu despre acţiunea care se duce în comuna Şercaia pentru înfiinţarea unei gospodării agricole colective. Prea multe nu cunoştea. Acum citea cu atenţie fiecare rînd, fiecare cuvînt din statutul model al gospodăriei agricole colective. Citea şi simţea cum în sufletul lui se topeşte ceva la fel ca gheaţa. In locul ideilor învechite despre proprietatea individuală se năştea ideea noului. Se năştea ideea colectivităţii. Ascultînd cuvîntul partidului care chema pe ţăranii muncitori spre o viaţă nouă, Radu se hotărîse să se înscrie în colectivă.

In casă se lăsase tăcerea. Din cînd în cînd se auzeau pocnind vreascurile ude care ardeau în sobă.

La o măsuţă din lemn de brad, sprijinită la unul din picioare cu cărămidă, Radu îşi făcea cererea de primire. Se gîndea şi scria. In faţa ochilor îi treceau ca pe un ecran de cinematograf toate peticele de pămînt pe care le moştenise de la părinţi. Erau puţine la număr şi împrăştiate în tot hotarul

Cu cîteva clipe mai înainte citise în statutul model al gospodăriei agricole colective că prin colectivizare toate peticele de pămînt se vor uni în tarlale mari. Pămîntul va fi lucrat cu tractoare şi maşini agricole moderne. Tot mai multe lucrări se vor executa mecanizat, iar pămîntul va da roade din ce în ce mai bogate. Radu era pe deplin convins că viaţa în colectivă va fi mult mai uşoară, iar cu veniturile realizate oamenii vor avea posibilitatea să-şi construiască case noi

De mult îşi dorea să aibă şi el o casă nouă. Cu gîndul la o casă nouă. plină de lumină şi belşug, Radu terminase de scris ultimele cuvinte din cerere izvorîte din liberul consimţămînt.

— Mă oblig să respect întocmai statutul model al gospodăriei colective.

Jos, pe coala de hîrtie aşternu cu litere mari semnătura: Radu Ion.

★

Incepînd o viaţă nouă în colectivă, Radu devenise unul dintre cei mai buni agitatori din comună. Intr-o zi trecuse peste drum la vecinul său, la Victor Stînga ca să mai stea niţel de vorbă. Victor era prin curte. Tocmai terminase de tăiat nişte lemne de foc. Au intrat împreună în casă.

— Mă Victore — îi zise Radu. Locuim pe aceeaşi stradă şi ne desparte doar o palmă de pămînt. Sîntem vecini cum s-ar spune şi ne cunoaştem păsurile, iar la necaz ne dăm ajutor. Ai auzit şi tu că partidul celor ce muncesc cheamă pe ţărani să pornească pe un drum nou. După cum ştii eu m-am hotărît mai de mult. Am alergat destul cu plugul de la un petec la altul de pămînt, de la un capăt la celălalt al hotarului şi m-am ales doar cu truda. In colectivă lucrăm organizat. munca este mai uşoară, iar rezultatele sînt mai bune. Tu ce părere ai?

Victor l-asculta cu luare aminte pe Radu şi cîteva clipe rămase pe gînduri. Se trezi apoi ca dintr-un vis şi cu vocea apăsată se adresă lui Radu.

— Mai stau aşa. De ce să mă grăbesc? Rămîn aşa cum am pomenit de la părinţi, că doar n-o să-mi fac palate pe lumea asta...

— Palate nu ne-om face Victore, dar case noi, mari şi luminoase în locul acestora vechi ne-ar prinde bine, i se adresă Radu.

Victor Stînga ştia una şi bună. Va lucra şi mai departe pămîntul individual.

Cînd Radu a plecat din casa lui Victor nu s-a putut stăpîni să nu-i spună:

— Bine Victore! Să vedem pînă la urmă cine va fi mai cîştigat.

★

Au trecut de atunci nouă ani de zile. Printre cei care au pus baze gospodăriei colective din comuna Şercaia, raionul Făgăraş, se afla şi ţăranul muncitor Radu Ion. Au trecut anii şi o dată cu ei a crescut şi conştiinţa lui. Radu a devenit membru de partid. Pentru rezultatele obţinute în muncă, comuniştii de aici l-au ales de curînd în biroul organizaţiei de bază. Sub îndrumarea permanentă a organizaţiei de partid, colectiviştii din Şercaia şi-au dezvoltat, an de an, ramurile de producţie. Astăzi pot fi văzute în grajdurile gospodăriei un mare număr de porcine, ovine, păsări şi alte animale. Numai din cultura cerealieră colectiviştii au încasat, anul trecut, un venit net de 240.269 lei, iar din sectorul zootehnic 191.693 lei. Că gospodăria colectivă e bogată ne-o dovedeşte şi următorul fapt: din producţia cerealieră şi cea animală a vîndut în 1959 statului 17.300 kg. grîu şi orz, întreaga producţie de cartofi de pe 67 ha., 20.000 litri lapte de vacă, 1.500 kg. brînză de oi şi altele.

In decursul celor nouă ani s-a înfăptuit şi visul lui Radu. Cu veniturile realizate în gospodăria colectivă şi-a construit o casă nouă, mare şi luminoasă aşa cum şi-a dorit. In casă are mobilă şi aparat de radio.

In strada Văii, peste drum de casa nouă a lui Radu, se află mărturie o căsuţă în care locuieşte Victor Stînga.

Cîntărind cu privirea cele două case şi în general viaţa celor doi vecini, a lui Radu şi Victor, se poate trage concluzia cine e mai cîştigat. Drumul spre marea familie, gospodăria colectivă, este deschis tuturor ţăranilor muncitori. Pe acest drum luminos s-a hotărît ca să meargă şi Victor Stînga.

Acesta este drumul spre care partidul îi îndeamnă pe toţi ţăranii muncitori dornici de a-şi făuri o viaţă mai îmbelşugată.

SIMION HUDEA

Insemnări pe marginea unei monografii

Era pe la sfîrşitul verii lui '50. Vreo cîţiva comunişti, cărora li s-au alăturat şi alţi cîţiva ţărani muncitori, s-au strîns acasă la Niculae A Stroe, „comunist bătrîn" cum îi spun rîmnicelenii.

— Măi nea Stroe, în toamna asta trebuie să pornim. De vreo cîteva luni ne tot gîndim cum şi cînd s-o începem.

— Aşa-i nea Stroe, bine zice Tarachiu. Cînd pornim?

La cîteva zile de la această discuţie, cam pe la începutul lui septembrie 1950, 47 de familii de ţărani muncitori din Rîmnicelu, raionul Brăila, au pornit pe drumul gospodăriei colective. Au trecut de atunci mai bine de 9 ani. Multe s-au schimbat în această vreme în Rîmnicelu. Şi satul, şi oamenii, şi viaţa lor au cunoscut transformări radicale. Intre ceea ce a fost ieri în Rîmnicelu şi ceea ce este astăzi se află o deosebire ca de la cer la pămînt.

DIN TRECUTUL SATULUI

Să răsfoim, pentru a cunoaşte trecutul şi prezentul acestei aşezări o monografie pe care am găsit-o în sat la Rîmnicelu.

„Acest sat a început să ia fiinţă în jurul anului 1859. Primele aşezări omeneşti au fost formate de familiile Vrăbienilor, Dugheneştilor, Burleştilor şi Frînculeştilor. Aceştia erau păstori şi s-au aşezat aici atraşi de islazurile întinse de pe lunca văii Buzăului, formînd aşa zisele „Tîrlele Pisc". La înfiinţare, aşezarea a aparţinut de comuna Domniţa care era proprietatea unei mînăstiri din Focşani. Toţi „tîrlaşii" erau clăcaşi pe moşia mînăstirii. In anul 1864, moşia a trecut în proprietatea statului. Clăcaşi au fost tîrlaşii şi de acum încolo. In anii 1919—1920, sub presiunea maselor populare reîntoarse din primul război mondial, cîţiva dintre ei au primit o brumă de pămînt. Tot în aceşti ani cea mai mare parte a moşiei a trecut în stăpînirea „Domeniilor Coroanei". Altă parte a pămîntului a trecut în mîinile unor bogătani, iar tîrlaşii, cei mai mulţi, au rămas mai departe să robească pe pămînturile Domeniilor Coroanei...

...Prin anii 1925—1926 Tîrlele Pisc îşi schimbă denumirea în Rîmnicelu..."

CUM TRAIAU ŞI SE HRANEAU OAMENII

„In trecut, din cauza proastei alimentări şi a lipsei de asistenţă medicală, în sat bîntuiau numeroase boli. Cele mai frecvente erau: febra tifoidă, holera, viermii intestinali, dezinteria şi altele. La Rîmnicelu, abia în anul 1936 se organizează un aşa-zis „serviciu sanitar" format dintr-un sanitar şi o moaşă care erau prost pregătiţi. De „vindecarea" bolnavilor se ocupau mai mult „doftoroaiele" satului.

Alimentaţia sărăcimii satului în perioada premergătoare eliberării ţării noastre era foarte sărăcăcioasă şi se compunea din alimente slab nutritive, predominînd mămăliga, ceapa, ciorba de lobodă, ştirul...

In trecut în Rîmnicelu, nu existau instituţii sociale, de folos obştesc. In schimb erau multe cîrciumi şi dughene.

Majoritatea rîmnicelenilor aveau pămînt puţin sau deloc, din care cauză erau obligaţi să lucreze în parte pe la marii proprietari. Răsplata pentru munca depusă era: 4 părţi boierului şi una ţăranului. Din cele 4.000 ha pămînt cîte existau în hotarul satului, 3.500 le stăpîneau Domeniile Coroanei şi cîţiva bogătani ca Radu Roşu, Costică Şchiaua, Berac etc. Celelalte cîteva sute de hectare de pămînt, majoritatea neroditoare şi sărăturoase, erau ale celor 424 de familii de ţărani muncitori. In medie cam un hectar şi ceva de familie. Foarte puţine animale, ca vaci, boi, cai, oi, etc., găseai în proprietatea ţăranilor. Casele tuturor ţăranilor muncitori erau făcute din pămînt şi acoperite cu stuf, paie sau coceni, iar pe jos, în loc de podea era lut. Iluminatul în casele sărăcimii se făcea cu opaiţul, seu de oaie sau lumînări..."

Răsfoind şi alte file ale monografiei satului Rîmnicelu, am mai reţinut şi faptul că în mica şcoală ce exista în comună cu personal didactic restrîns, prost mobilată şi întreţinută, puţini au fost copiii ţăranilor muncitori care înainte vreme au deprins slovele abecedarului.

Aşa a fost în vremurile vechi la Rîmnicelu.

ALTE RINDUIELI S-AU STATORNICIT ACUM LA RIMNICELU

AUGUST '44. Eliberarea ţării. In sat la Rîmnicelu pătrunde cuvîntul partidului. In primele zile după eliberare, echipe de muncitori de la oraşe, trimise de partid, vin şi fac legătura cu ţăranii muncitori. In fruntea ţăranilor se afla Niculae A. Stroe, Constantin Tarachiu, Bănică Ciocîrlan şi alţii. Cu ajutorul muncitorilor de la oraşe, la îndemnul Partidului Comunist, rîmnicelenii trec la exproprierea moşiilor şi împroprietărirea ţăranilor. Treptat, treptat, an după an, Rîmnicelu se schimbă din temelii. Viaţa nouă pulsează peste tot

Să vedem ce ne spune monografia amintită în legătură cu aceste schimbări...

„Pe Domeniile Coroanei s-a statornicit gospodăria agricolă de stat. Fostele proprietăţi ale bogătanilor au fost transformate în lăcaşuri social-economice şi de cultură. Casele lui Radu Roşu au fost transformate în dispensar, care are doi medici, felceră, agent sanitar, surori, ale lui Muşat Dobre, în cămin cultural, iar într-ale lui Ion Sava se află magazinul mixt al cooperativei. De asemenea, în casele unui „fost" e în curs de amenajare o casă de naştere, în fosta administraţie a Domeniilor Coroanei fiinţează o şcoală de 7 ani cu internat. In prezent, în Rîmnicelu sînt 3 şcoli cu 15 cadre didactice. Există grădiniţă sezonieră şi cămin de zi pentru copiii colectiviştilor. De pe băncile şcolilor din Rîmnicelu, în vremurile noastre noi, ies mereu şcolari care-şi continuă învăţătura în şcoli medii, profesionale, în facultăţi. Mulţi sînt astăzi învăţători ca, de pildă, Vasile Pătrunoiu, Ion Roşu, Ion Ţigănuş, Gheorghe Georgescu, Radu Popescu etc. Mulţi ofiţeri ca, de pildă, Ştefan Burtea, Dumitru Constantin, Anatolie Piescu şi alţii. Alţi tineri, fii de colectivişti, sînt studenţi. Printre aceştia se numără Titi Moise, Eugenia Ţugui, Olga Popescu şi alţii.

Acum, casele rîmnicelenilor nu mai sînt iluminate cu opaiţ, ci cu becul electric (nu de mult Rîmnicelu a fost în întregime electrificat). Rare sînt cazurile de boli. „Doftoroaiele" satului şi-au încetat de mult „activitatea". Nu mai au căutare. A crescut mult în ultimii ani dragostea oamenilor pentru citit. Dacă în anul 1942, ne arată monografia, erau doar 15—20 de cititori pe lună, astăzi, numărul cititorilor care împrumută lunar cărţi de la biblioteca căminului cultural, variază între 350—400 de cititori. De asemenea, dacă în anul 1948, existau în Rîmnicelu peste 400 de analfabeţi, în 1955 aceştia erau în întregime alfabetizaţi".

Şi acum, să răsfoim ultima filă a monografiei şi cea mai importantă...

CREŞTE BUNASTAREA RIMNICELENILOR

„Toate cele 457 familii din Rîmnicelu formează o familie mare, unită, cea a gospodăriei colective. Şi aceastâ familie e nespus de bogată. Ea are în proprietate obştească peste 2.360 de ha de pămînt bun, roditor. Apoi, mai are vreo 220 de cornute, 230 de porcine, o mie şi ceva ovine, cam 1.000 de păsări, mai mult de 70 de stupi, iar la fondul de bază au strîns aproape 1.500.000 de lei. Colectiva a ridicat din temelii 5 grajduri, 4 coteţe, un saivan, 2 pătule, o magazie şi alte acareturi".

Pînă acum a făcut treabă bună colectiva din Rîmnicelu. Ştiu s-o conducă bine aleşii adunării generale, printre care se numără şi comunistul Constantin Tarachiu, acela care în anul 1945, sînd s-a dus să-i exproprieze pe moşieri, era să fie împuşcat de o slugă a lui Berac.

Nu-i an în care colectiva să nu obţină roade bogate la grîu, porumb, ori la alte culturi. Cîştig bun a avut şi are colectiva şi de pe urma vînzării către stat pe bază de contract a produselor agricole şi animale. Numai în acest an va avea un cîştig de aproape 1.500.000 lei, de pe urma celor 190 de tone de grîu, 163 tone de floarea-soarelui, 160 tone de porumb, 40.000 litri de lapte de vacă şi de oaie, 100 de porci, 10 boi şi alte produse contractate cu statul.

Acum în vremurile noastre noi, oamenii trăiesc din ce în ce mai bine. S-a dus vremea lobodei, a mămăligii, a cepei. Colectivişti de ispravă, harnici, ca Ştefan Ştefan, Marin Teşculă ori Dumitru Forţea trăiesc „împărăteşte", vorba celui din urmă. Şi cum n-ar trăi, cînd în fiecare an duc acasă mii de kilograme de cereale, bani, iar iarna, mai taie cîte 2—3 porci, aşa cum a tăiat în iarna trecută Dumitru Forţea! Au dispărut din sat şi casele făcute din pămînt şi acoperite cu stuf, paie ori coceni şi proptite cu pari ca să nu se prăvălească peste oameni. 70 de colectivişti şi-au ridicat case noi în ultimii ani, case trainice acoperite cu ţiglă sau tablă, iar de cînd s-a tras curent electric în sat cam 100 şi-au cumpărat aparate de radio. Unii şi-au cumpărat mobilă ca la oraş.

...M-am oprit aici cu răsfoitul monografiei satului Rîmnicelu.

— Dacă s-o mai ivi ceva nou în viaţa satului nostru, mi-a spus la plecare comunistul Niculae A. Stroe, vă dăm noi de ştire.

— Aşteptăm bucuroşi, tovarăşe Stroe...

GH. BAGIU

Creşte numărul cititorilor

La biblioteca din comuna Pecineaga, regiunea Constanţa, vin zilnic numeroşi tineri şi vîrstnici spre a împrumuta cărţi literare, politice, de agrotehnică etc. In fotografie: una din cele mai zeloase cititoare — o bătrînă în vîrstă de 70 de ani — împrumutînd o nouă lucrare beletristică.

IN MAREA FAMILIE A COLECTIVIŞTILOR

Creşte continuu marea familie a colectiviştilor din satul Negriteşti, raionul Buhuşi, regiunea Bacău. Iată-i în fotografie pe ţăranii muncitori Constantin Lupu, Ion Mereuţă şi Vasile Avram prezentînd cererile de înscriere în gospodăria colectivă.

Roadele muncii în comun

Intovărăşirea „Congresul al II-lea al P.M.R." din comuna Coţofăneşti, raionul Adjud, are numai 250 de ha de teren. La început, întovărăşiţii executau în comun cu maşinile S.M.T.-ului doar aratul — şi acesta pe suprafeţe nu prea mari. Din 1957 însă, ei execută în comun toate lucrările, atît de pregătire a terenului cît şi cele de întreţinere şi recoltare a culturilor. Ceva mai mult, văzînd avantajele muncii mecanizate întovărăşiţii au efectuat în anul trecut o praşilă pe întreaga suprafaţă cultivată cu porumb ca şi recoltatul grîului, cu mijloace mecanizate.

Pregătirea terenului şi însămînţările dar mai ales lucrările de întreţinere şi recoltare au pus în faţa întovărăşiţilor sarcina organizării muncii în aşa fel, încît fiecare membru al întovărăşirii să participe la muncă în raport cu suprafaţa de teren ce o posedă.

Adunarea generală a întovărăşiţilor a hotărît în această privinţă numărul de zile de lucru ce trebuie făcute la fiecare lucrare în parte. La prăşitul porumbului pe rînd, după prăşitoarea mecanică, de pildă, întovărăşiţii au fixat cîte 4 zile de lucru la ha, iar la prăşitul total cîte 8 zile. De asemenea, la recoltatul porumbului s-au stabilit cîte 4 zile la ha. Ei au fixat şi tarife pentru fiecare zi de lucru făcută în plus de către întovărăşiţi faţă de cît le reveneau după suprafaţa de teren pe care o au. Aceste tarife însă n-au fost aplicate deoarece întovărăşiţii şi-au efectuat întotdeauna volumul de lucrări repartizat.

Participînd la lucru cu regularitate, îndrumaţi îndeaproape de tov. Gh. Deaconu, tehnicianul agronom al comunei, întovărăşiţii au executat în fiecare an, toate lucrările la timp şi la un înalt nivel agrotehnic.

In anul trecut de exemplu, ei au pregătit bine terenul, au făcut însămînţatul la timpul potrivit, au prăşit porumbul de trei ori, au boronit grîul de două ori şi l-au plivit odată. Ca urmare, recolta medie la hectar a fost cu toate condiţiile climatice nefavorabile de 1.430 kg grîu la ha şi 3.000 kg porumb boabe la ha.

La obţinerea recoltei mari de porumb şi-a adus contribuţia şi sămînţa hibridă folosită de întovărăşiţi la însămînţare. Trebuie arătat că recolta medie de grîu a fost cu 400 kg, iar cea de porumb cu 1.100 kg mai mare decît cea realizată de ţăranii muncitori cu gospodărie individuală.

Pentru ca în acest an să obţină recolte şi mai mari, întovărăşiţii au acordat atenţia cuvenită şi fertilizării solului. Astfel, ei au băgat sub brazdă odată cu arătura adîncă de toamnă peste 1.000 de tone de gunoi de grajd pe locul destinat culturii porumbului. De asemenea, grîul a fost semănat în toamnă într-un teren bine şi la timp pregătit, iar la începutul lunii aprilie 1960 a fost boronit.

In primăvară, ogorul arat de cu toamnă şi destinat culturii porumbului a fost întreţinut prin grăpări, iar înainte de însămînţare a fost discuit. Insămînţarea porumbului a fost făcută cu maşinile S.M.T.-ului.

Cunoscînd rolul mare pe care-l au praşilele în sporirea producţiei de porumb la hectar, întovărăşiţii au hotărît ca în acest an să execute cel puţin 4 praşile, din care una cu ajutorul mijloacelor mecanizate.

După felul cum se prezintă culturile de grîu şi după cum au pregătit şi însămînţat porumbul, întovărăşiţii vor realiza şi chiar depăşi recolta medie obţinută în anul trecut.

C. VASIA

CIFRE şi fapte

● Membrii gospodăriei colective „7 Noiembrie" din raionul Bacău, au primit primul avans în bani pe anul acesta. Pentru fiecare zi muncă colectiviştilor li s-au dat cîte 4 lei. Colectivistul C-tin Deju a primit ca avans pentru zilele efectuate pe trimestrul I suma de 710 lei.

● Membrii întovărăşirii agricole „Filimon Sîrbu" din comuna Pănceşti, raionul Adjud, au hotărît să-şi valorifice surplusul de produse agricole pe bază de contract prin cooperativa de consum. Astfel, ei au contractat 70.000 kg de porumb, 14.000 kg de grîu şi 20.000 kg floarea-soarelui.

● Cu fonduri proprii, gospodăria colectivă „23 August" din comuna Iveşti, raionul Vrancea, a hotărît să-şi cumpere 10 vaci de lapte, 100 de oi, 20 de porci şi altele. Pînă în prezent a şi cumpărat peste 70 la sută din animalele planificate a fi cumpărate.

● In comuna Roşiori din regiunea Oradea, a luat fiinţă o nouă întovărăşire agricolă. Aici un număr de 50 de familii cu o suprafaţă de 139 de ha au păşit pe drumul agriculturii noi.

● Pentru mecanizarea transporturilor rutiere şi uşurarea muncii în colectivă, încă şapte gospodării colective din raionul Calafat, şi-au cumpărat autocamioane marca „Steagul Roşu". Printre gospodăriile colective din raion care şi-au cumpărat autocamioane se numără cele din comunele Magosit, Hunia, Ciupercenii Noi, Moţăţei şi altele.

● In scopul, obţinerii unor mai mari venituri băneşti, membrii gospodăriei colective din oraşul Medgidia au contractat în acest an cu statul 150.000 kg de grîu, 112.000 kg de porumb, 90.000 kg de floarea-soarelui, 10.000 kg de orz, 2.000 kg de fasole, 36.000 litri lapte de vacă şi de oaie, 2.000 kg lînă şi 20.000 kg de ceapă şi cartofi.

Venituri importante din sectorul legumicol

Cele 324 familii ce formează gospodăria agricolă colectivă „Zorile Roşii" din comuna Roşiori, regiunea Oradea, posedă doar 645 de ha. de teren, adică ceva mai puţin de 2 ha. de fiecare familie.

Avînd pămînt puţin, colectiviştii de aici se străduiesc să-l muncească în aşa fel încît să-i smulgă roade cît mai bogate şi strădania lor n-a fost în zadar.

Străduindu-se să aplice cu sîrguinţă metodele agrotehnice înaintate ei au reuşit să obţină, an de an, producţii mari la toate culturile. La porumb, au realizat de exemplu, 5.064 kg. porumb boabe la ha., iar la grîu 1.828 kg la ha. Aceste producţii însă nu constituie o limită pentru colectiviştii din Roşiori. Ei şi-au propus ca în acest an să dobîndească o recoltă şi mai mare: 6.000 kg. porumb boabe la ha. şi cîte 2.500 kg. grîu la ha. După felul cum au pregătit terenul şi au însămînţat aceste culturi este sigur că prevederile colectiviştilor vor fi îndeplinite.

Pentru a obţine venituri cît mai mari la unitatea de suprafaţă, pe lîngă ridicarea producţiei la ha. colectiviştii de aici au introdus în cultură în afară de cereale şi alte culturi aducătoare de mari venituri. Astfel, ei şi-au organizat o grădină de legume ce a fost mărită ca suprafaţă în fiecare an. In 1960 de pildă, suprafaţa destinată legumelor şi zarzavaturilor a crescut la 14 ha. din care 6 ha. irigate. De asemenea, colectiviştii din Roşiori au plantat şi 12 ha. cu cartofi. Trebuie subliniat că dacă, în ce priveşte cultura mare membrii acestei gospodării colective muncesc bine pămîntul, apoi cel destinat sectorului legumicol este pregătit şi lucrat la un înalt nivel agrotehnic. Ca urmare, recoltele obţinute la hectar se măsoară în vagoane. Anul trecut, bunăoară, ei au obţinut 23.662 kg. roşii la ha. şi 20.122 kg. varză. Obţinînd asemenea producţii colectiviştii din Roşiori au realizat în 1959 un venit bănesc de peste 12.000 lei la fiecare hectar de grădină. In planul de producţie pe 1960 se prevede o sporire şi mai mare a recoltei la hectar. Ei şi-au propus să obţină 30.000 kg. varză la ha., 25.000 kg. roşii la ha. şi 15.000 kg. cartofi la ha. Venitul bănesc planificat la ha. depăşeşete 15.000 lei. Arătura la 28-32 cm., cele 25-30 tone de gunoi la ha încorporate în sol o dată cu arătura de toamnă, întreţinerea bună a ogorului în primăvară, pregătirea răsadului necesar etc., sînt indicii sigure că producţia şi venitul bănesc planificate vor fi nu numai realizate dar şi depăşite.

Dar lupta pentru realizarea unui venit bănesc mare din cultura legumelor şi a zarzavaturilor nu se opreşte aci. Colectiviştii din Roşiori au construit şi amenajat anul trecut pentru prima oară 1.000 de mp. de răsadniţe calde unde au însămînţat castraveţi. Ingrijiţi bine, castraveţii au dat recoltă de 12 kg. la metru pătrat. Astfel, colectiviştii au realizat un venit bănesc de 73.800 lei numai din vînzarea castraveţilor. Acest succes i-a îndemnat pe colectivişti să mărească în acest an suprafaţa de răsadniţe destinată culturii castraveţilor la 1.500 de mp. Insămînţaţi încă din timpul iernii, castraveţii au crescut şi s-au dezvoltat bine. Pînă acum, au şi fost valorificaţi pe piaţa oraşului Oradea zeci de kg. de castraveţi.

De altfel, trebuie arătat că, colectiviştii din Roşiori sînt fruntaşi şi la lucrările de primăvară în grădina de legume şi zarzavaturi. Răsadurile bine dezvoltate au şi fost plantate în mare parte în cîmp. Castraveţii din răsadniţe sînt plini de flori şi promit o recoltă ce o va întrece pe cea din anul trecut. Pentru valorificarea produselor legumicole au fost încheiate din vreme contracte cu organele comerciale şi de stat pentru 85 la sută din producţie.

Se pune totuşi întrebarea: puteau oare face aceşti vrednici gospodari mai mult decît au făcut pînă acum în scopul obţinerii unor venituri şi mai mari din sectorul legumicol? Fără îndoială că da. Pe lîngă castraveţi, ei ar fi putut însămînţa şi cultiva în răsadniţe calde şi salată care este atît de căutată pe piaţă. In cîmp, ar fi putut cultiva mai mult spanac şi ceapă verde. De asemenea, cu posibilităţile locale s-ar fi putut amenaja o seră mai mare (în prezent ei au una de cîţiva m.p.) în care să cultive roşii şi ardei a căror recoltă valorificată de timpuriu, ar fi adus pe de o parte însemnate venituri băneşti, iar pe de altă parte ar contribui la aprovizionarea cu asemenea produse a oamenilor muncii din oraşul Oradea. Rămîne ca toate acestea să constituie realizări de viitor ale colectiviştilor din Roşiori.

V. CAZACU

Să grăbim muncile agricole

Instantaneu de primăvară

Pe cîmp, forfotă. Se pare că toţi cei din Nădlab au ieşit la lucru. Şi aşa este. Pînă acum colectiviştii au însămînţat 150 de hectare cu sfeclă de zahăr, 20 cu floarea-soarelui, 20 cu ovăz... Acum lucrează de zor la însămînţatul porumbului. Ce plăcut e să priveşti cum lunecă semănătorile pe tarlaua întinsă. Şi ce frumos piaptănă grapele pămîntul gras şi negru ca păcura!

Ion Bogdan, agronomul, e prezent cu sfaturile şi... la nevoie cu braţele. In iarnă, la cercul agrozootehnic, i-a învăţat multe lucruri bune pe colectivişti. Acum urmăreşte ca poveţele, lecţiile predate, să prindă viaţă.

Şi preşedintele, Dimitrie Ispas, lucrează în rînd cu colectiviştii. Apoi pleacă să dea o raită şi pe la cei ce întreţin ogoarele de toamnă. Iată-l, urmărind cu mîna streaşină la ochi, grapele şi discurile ce trec necruţătoare peste buruieni. Trec peste al 210-lea hectar... Pe-aici, pălămida şi suratele ei nu se vor mai lăfăi, nu-şi vor mai face de cap... Preşedintele rîde pe sub mustaţă, la gîndul acesta, şi pleacă glonţ la colectiviştii care lucrează colo, hăt, la îngrăşatul pămîntului. Cum ajunge, nici nu-şi drege răsuflarea, şi întreabă:

— Ei, cum merge, fraţilor?

— D-apoi cum să meargă? Iaca, bine. Am gătat 258 hectare din cele semănate cu sfeclă de zahăr şi porumb...

Atît. O frază cam „stereotipă", o cifră, o izbîndă, zîmbete. Ispas, preşedintele s-a „încins" iar la muncă, dînd în acelaşi timp poveţe. Imprăştie cu toţii îngrăşăminte chimice. Al 258-lea hectar însămînţat cu porumb şi sfeclă de zahăr e gata. La vară, cică, aici va creşte un porumb de n-o să ţi se vadă pălăria chiar de vei trece prin el călare pe un armăsar.

Dimitrie Ispas iuţeşte paşii spre nişte pîlcuri de oameni. Ajunge la ei şi vede că oamenii se odihnesc sau curăţă pămîntul de pe sape.

— Alţii se zbat şi voi staţi cu mîinile-n sîn. Treabă-i asta?, îi ia la zor preşedintele.

— Ni, măi, ni îl ia în primire o femeie gureşă. Adică noi stăm cu mîinile în sîn? Il auziţi? şi rîde, rîde.

— Şi tu, se întoarce preşedintele spre brigadier, ce păzeşti?

— Eu? Lasă, nu te aprinde. Nu vezi că sîntem gata. Am terminat, frate, treaba şi-acum, deh, ne pregătim de plecare. Mergem să ajutăm pe cei care lucrează la împrăştiatul îngrăşămintelor.

Carevasăzică asta era, se dumireşte tov. Dimitrie Ispas. Au terminat oamenii de prăşit cele 150 hectare cu sfeclă de zahăr şi-acum se duc să dea o mînă de ajutor celor care împrăştie îngrăşămintele.

AL. SILAGHI

Din scrisorile corespondenţilor

Ieri, unităţile agricole cooperatiste din comuna Smeeni, regiunea Ploeşti, au terminat însămînţările. In fruntea muncii de însămînţări s-a situat, ca şi în celelalte campanii agricole, gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" care, însămînţînd 200 de ha cu porumb, şi-a depăşit planul cu 27 de ha.

Porumb peste plan a însămînţat şi întovărăşirea agricolă „11 Iunie". In total, gospodăria colectivă şi cele 3 întovărăşiri agricole din comună au însămînţat 1.280 de ha cu porumb.

S-au evidenţiat la însămînţări comuniştii Constantin A. Simion, Radu V. Gheorghe şi Bănică Ion din gospodăria colectivă şi candidaţii de partid Teodorescu Constantin şi Lazăr Constantin care-şi muncesc pămîntul în întovărăşiri.

La buna desfăşurare a însămînţărilor o deosebită contribuţie a adus S.M.T. Smeeni şi îndeosebi brigada de tractoare condusă de Albu Alexandru.

C. BERESCU

★

Colectiviştii din comuna Ovidiu, regiunea Constanţa, au început, îndată ce temperatura solului a permis, semănatul celor 380 ha. planificate cu porumb boabe şi 80 ha. cu porumb pentru siloz.

Depăşindu-se viteza de lucru planificată de 42 hectare zilnic, s-a reuşit ca însămînţările să fie terminate cu 2 zile înainte de termenul stabilit.

Brigada de mecanizatori condusă de tov. Periam Gh. şi îndeosebi tractoriştii Mauetin Marem, Cuşa Mihai şi Marinca Marin au dat exemplu de vrednicie. De asemenea, s-au evidenţiat dintre colectivişti tov. Hodorog Gh., Neacşu Ion, Buzea Dumitru şi Neacşu Gheorghe.

G. TEODORESCU

★

Ajutaţi de mecanizatorii de la S.M.T. Făcăeni, membrii gospodăriei agricole colective „Progresul" din comuna Făcăeni, regiunea Constanţa, au însămînţat cu porumb pînă zilele trecute 670 ha., din cele 840 ha. planificate.

In frunte se situează brigăzile a 2-a şi a 3-a conduse de tov. Staicu Neagu şi Sin Marin.

Şi membrii gospodăriei colective „Prietenia Romîno-Coreeană" din comuna Făcăeni au obţinut rezultate frumoase la însămînţatul porumbului pentru boabe. Pînă acum, au fost semănate 607 hectare, folosindu-se sămînţă de porumb dublu hibrid şi alte soiuri care au dat recolte bune în regiunea Constanţa.

Cele mai frumoase rezultate au fost obţinute de către brigăzile conduse de tov. Cucu Ion, Manea Ion şi Sgură Paraschiv.

FRINCU CONSTANTIN

★

Vrednicii mecanizatori de la gospodăria de stat Aciş, regiunea Baia Mare, execută în prezent însămînţatul porumbului căutînd să obţină lucrări de cea mai bună calitate. Astfel, tractoriştii Silaghi Gavril — şeful unei brigăzi de mecanizare completă — Sabău Vasile, Molnar Ştefan şi Laşonti Alexandru s-au evidenţiat în mod deosebit realizînd rînduri drepte, densitatea de boabe recomandată şi adîncimea corespunzătoare, în ce priveşte însămînţatul boabelor.

GH. M. GHEORGHIU

De ce nu în toate comunele?

In ultimele zile, în raionul Ploeşti vremea s-a menţinut favorabilă executării lucrărilor în cîmp. Profitînd de timpul bun de lucru, şi cu dorinţa de a întîmpina ziua de 1 Mai cu realizări cît mai însemnate, majoritatea unităţilor agricole de stat şi cooperatiste din raion au depus eforturi susţinute pentru a termina la vreme însămînţările de primăvară. Astfel, la sfîrşitul săptămînii trecute, la gospodăriile agricole de stat Bilcioreşti şi Movila Vulpii, se însămînţau ultimele hectare cu porumb din cele 400 şi respectiv 740 ha. planificate pentru anul acesta. De altfel, pînă la 25 aprilie toate gospodăriile agricole de stat din raion, printr-o chibzuită folosire a mijloacelor de lucru, au izbutit să termine de semănat porumbul.

Demn de subliniat e faptul că, pe măsură ce au terminat însămînţările, gospodăriile de stat din raion au trecut să dea ajutor unităţilor agricole cooperatiste din preajma lor. Un preţios sprijin au primit din partea acestora, îndeosebi gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole din comunele Rîfov, Pucheni, Poenarii Burchi, Bilcioreşti şi altele. Ajutate cu tractoare şi maşini de S.M.T. şi G.A.S., şi folosind cu chibzuială mijloacele proprii de lucru, multe din unităţile agricole cooperatiste au terminat sau sînt pe terminate şi ele cu însămînţarea culturilor de primăvară. Gospodăria agricolă colectivă „23 August" din Tîrgşorul Vechi, de pildă, a terminat de mai bine de o săptămînă de semănat cele 175 de ha. cu culturi din epoca I-a şi a II-a. Asemenea colectiviştilor din Tîrgşorul Vechi, realizări demne de laudă au obţinut şi membrii gospodăriilor colective din Găgeni, Bilcioreşti, Arîceştii Rahtivani, precum şi întovărăşirile agricole din Cătunu, Cojasca, Strejnic, Cocărăşti-Colţ etc., care au încheiat campania însămînţărilor de primăvară. Aceste rezultate se datoresc fără îndoială pe de o parte bunei organizări a muncii făcute de conducerile unităţilor respective, iar pe de alta măsurilor eficace de impulsionare a lucrărilor întreprinse de organele locale de partid şi de stat.

Dacă aşa stau lucrurile într-o bună parte a unităţilor agricole din raionul Ploeşti, nu trebuie trecut cu vederea faptul că mai sînt comune, unde din cauza slabei mobilizări a ţăranilor muncitori din partea sfaturilor populare şi a tehnicienilor agricoli, însămînţările sînt încă mult rămase în urmă. Aşa, de pildă, în comuna Păuleşti (tehnician agronom Ion Tudorache), la 26 aprilie mai erau de semănat în cadrul întovărăşirilor agricole şi în sectorul individual mai bine de 750 ha. cu porumb, iar în Dărmăneşti peste 700 de ha. De asemenea, suprafeţe însemnate mai rămăseseră de semănat cu porumb şi în comunele Plopu, Pleaşa, Negoieşti, Buda-Palanca şi altele.

Faptul că în raionul Ploeşti sînt comune care au terminat însămînţările, dovedeşte neîndoielnic că există condiţii prielnice pentru desfăşurarea acestei lucrări. De aceea socotim că este necesar ca organele agricole raionale şi mai cu seamă sfaturile populare din comunele rămase în urmă să ia neîntîrziat cele mai potrivite măsuri care să ducă la terminarea cît mai grabnică a însămînţărilor de primăvară şi îndeosebi a porumbului pentru boabe şi siloz.

P. VOICULESCU

Lucrări de bună calitate

Mecanizatorii de la S.M.T. Babadag, regiunea Constanţa, au reuşit să însămînţeze cu porumb pe ogoarele gospodăriilor agricole colective peste 6.400 ha. Ei folosesc anul acesta 48 de semănători 2 SPC 2. Mulţi mecanizatori cum sînt Baschir Iordan, Ichim Ivli, Matei Virgil, Bujeniţă Constantin au semănat pînă acum cîte 150 de hectare, **făcînd lucrări de cea mai bună calitate.** De menţionat e faptul că la unele gospodării colective cum sînt cele din comunele Satul Nou, Mihai Bravu şi Turda semănatul porumbului a fost terminat.

Ing. NECULA ŞTEFAN
corespondent

In numai cinci zile

In numai 5 zile, membrii gospodăriei colective „Drumul Socialismului" din comuna Limanul, raionul Negru Vodă, regiunea Constanţa au izbutit să însămînţeze întreaga suprafaţă planificată cu porumb boabe de 800 ha. S-au evidenţiat în mod deosebit tractoristul Vlădescu Constantin, care a însămînţat zilnic cîte 20 ha. şi a făcut lucrări de bună calitate, ca şi tovarăşii săi Vilău Constantin şi Deleanu Valerian, care au semănat cîte 18,50 ha. zilnic.

Din brigăzile de cîmp ale gospodăriei colective s-a evidenţiat în mod deosebit brigada a 2-a condusă de comunistul Vlădescu Badea, care în numai 3 zile a însămînţat 180 ha., conform planului.

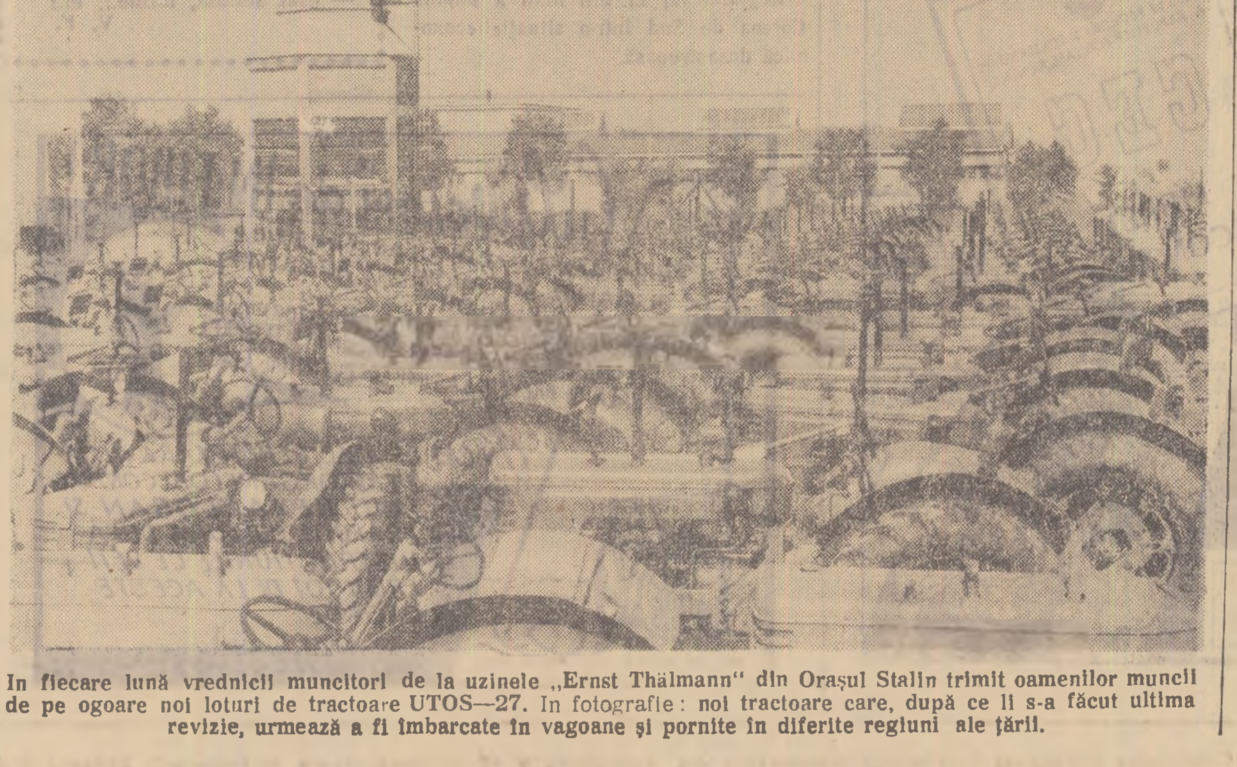
POROGHEA D. ION
corespondent

La însămînţatul porumbului

Insămînţatul porumbului a fost terminat şi la gospodăria de stat Rîfov, regiunea Ploeşti. Tractoriştii din această unitate, printre care şi tov. Matei Marin pe care-l vedeţi în fotografie, au trecut acum să dea un ajutor de preţ la semănatul porumbului întovărăşiţilor din satul Moara Domnească.

PENTRU OGOARELE PATRIEI

In fiecare lună vrednicii muncitori de la uzinele „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin trimit oamenilor muncii de pe ogoare noi loturi de tractoare UTOS—27. In fotografie: noi tractoare care, după ce li s-a făcut ultima revizie, urmează a fi îmbarcate în vagoane şi pornite în diferite regiuni ale ţării.

IN RAIONUL REGHIN

Sînt posibilităţi mai mari pentru buna întreţinere a păşunilor

Anul acesta, în raionul Reghin, Regiunea Autonomă Maghiară, unde există zeci de mii de bovine, din care 16.900 de vaci de lapte — şi peste 55.600 de oi şi capre, organele agricole de la raion şi comune acordă o mai mare atenţie întreţinerii păşunilor naturale. Din suprafaţa cu păşuni de 16.340 ha. ce urmează a fi curăţită în acest an, în primul şi al doilea trimestru s-a planificat a se executa lucrări de întreţinere pe 9.140 de hectare.

Pînă către sfîrşitul lunii aprilie, au fost curăţite 6.117 hectare — cele mai bune rezultate înregistrîndu-se în comunele Lueru, Ideciul de Jos, Glăjeria şi Frunzeni.

De asemenea pe o suprafaţă de 252 de hectare cu păşuni, colectiviştii şi întovărăşiţii (raionul e cooperativizat în procent de 99 la sută) au aplicat cîte 15—20.000 kg. gunoi de grajd la hectar.

La unele gospodării colective cum sînt cele din Petelea sau Lueru oamenii au fost mobilizaţi să execute curăţitul păşunilor respective de cioate, arborete etc., încă de la începutul lunii martie. La începutul lunii aprilie, în multe comune a fost organizată „săptămîna curăţirii păşunilor" obţinîndu-se o serie de rezultate bune. De exemplu, în comuna Breaza, în cursul acelei săptămîni, au fost curăţite 370 hectare cu păşuni, în comuna Dedrad 260 ha., în comuna Fărăgău 298 ha., în comuna Frunzeni 450 hectare, în comuna Lueru 430 ha .etc.

Cu toate aceste rezultate trebuie arătat însă că acţiunea de curăţire a păşunilor în raionul Reghin nu s-a făcut pînă acum pe măsura posibilităţilor existente. In comune cum sînt Ibăneşti de Pădure sau Toaea, de exemplu, unde sînt planificate a fi curăţate cîte 560 hectare, pînă de curînd nu se curăţase măcar un singur hectar; în comuna Jabeniţa unde trebuie să fie curăţate 550 ha., s-au realizat abia 45 ha., în comuna Hodoc faţă de planul de 550 ha. nu s-au curăţat decît 15 ha. etc.

O serie de lucrări menite a duce la îmbunătăţirea păşunilor — ca de pildă, lucrările de desecări care trebuie executate pe 200 ha. cu păşuni în acest trimestru, n-au fost pînă în prezent începute.

Este necesar ca organele agricole de la raionul Reghin şi în primul rînd tov. ing. Giurgiu Petru care răspunde aici de problema bazei furajere să-i mobilizeze pe tehnicienii agronomi de la comune — şi mai ales pe cei 11 tehnicieni zoopastorali, spre a acorda o mai mare atenţie îmbunătăţirii păşunilor. Dacă unii dintre aceştia — cum e tov. Gliga Ioan de la comuna Gurghiu, au desfăşurat o muncă stăruitoare, arătîndu-le ţăranilor muncitori importanţa curăţirii păşunilor şi mobilizîndu-i să ia parte la această acţiune, alţii, cum e cazul tehnicianului Pop Ion de la comuna Monor, au lăsat pe planul al doilea problema curăţirii păşunii.

Nu trebuie uitat nici un moment că în cursul lunii mai în raionul Reghin urmează a fi curăţite conform planului încă 3.000 ha. cu păşuni. Pentru realizarea acestui obiectiv se impune ca lucrările de întreţinere a păşunilor să fie intensificate în tot cuprinsul raionului, acţiune în care trebuie să-şi dea toată contribuţia în primul rînd organele agricole.

ION DRINCU

Înfrumuseţează comuna lor

De cîteva zile în comuna Smîrdioasa, din raionul Zimnicea, regiunea Bucureşti, se desfăşoară o seamă de acţiuni pentru înfrumuseţarea comunei.

Din iniţiativa organizaţiei U.T.M. s-a trecut la amenajarea şi înfrumuseţarea parcului prin muncă voluntară. In timpul liber ei refac rondurile pentru flori, însămînţează flori, îngrijesc pomii plantaţi etc. Zilele acestea vor răsădi panseluţe şi vor planta trandafiri.

Cele mai multe ore de muncă voluntară le-au prestat, pînă în prezent, tinerii Gh. Mitroi, Ionel Bădici, Vica Ruşanu, Dumitru Ignat, Alexandru Fieraru şi alţii.

Exemplul lor l-au urmat şi pionierii şcolii de 7 ani din comună.

IONEL T. TRIFU
corespondent

Calea luminoasă a păcii

La festivitățile care au avut loc la Baku, cu prilejul aniversării împlinirii a 40 de ani de la instaurarea puterii sovietice în Azerbaidjan și de la înființarea Partidului Comunist din această republică, tovarășul N. S. Hrușciov a rostit o amplă cuvîntare. După ce a vorbit despre succesele pe care le obține poporul sovietic în construirea comunismului și despre contribuția azerbaidjenilor la realizarea acestui minunat program, premierul sovietic a făcut o expunere asupra situației internaționale. In această expunere a sa, N. S. Hrușciov a declarat că guvernul sovietic apreciază că actuala situație internațională este bună.

N. S. Hrușciov a arătat că întîlnirile cu șefii statelor și guvernelor precum și cu alți oameni de stat marchează prin ele însile o destindere a încordării internaționale. A arătat, de asemenea, că din convorbirile pe care le-a avut personal cu Eisenhower, Macmillan, De Gaulle, Gronchi, Nehru, Sukarno, Ne Vin și U Nu precum și cu Zahir Șah și Daud, regele și primul ministru al Afganistanului, și-a format impresia că aceștia „își dau seama de necesitatea de a contribui la slăbirea continuă a încordării internaționale și de a rezolva problemele litigioase pe calea tratativelor și nu pe calea războiului".

Referindu-se apoi la conferința la nivel înalt care va avea loc în luna mai, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a declarat că el va pleca la Paris „cu cele mai sincere intenții nu numai de a contribui la însănătoșirea generală a situației internaționale, dar și de a face totul pentru a realiza o înțelegere reciprocă cu șefii statelor și guvernelor puterilor occidentale de a înregistra progrese în rezolvarea problemelor urgente, care, cum se spune, „bat la ușă".

N. S. Hrușciov a subliniat că prima și cea mai importantă problemă ce se cere a fi rezolvată este problema dezarmării care barează calea consolidării păcii pe pămînt. A doua problemă este încheierea tratatului de pace cu Germania și normalizarea situației în Berlinul occidental.

In ceea ce privește problema încetării experiențelor cu armele nucleare, premierul sovietic a declarat că sînt întrunite toate condițiile pentru a se putea încheia un acord. El a apreciat pozitiv faptul că în declarația comună, președintele S.U.A., Eisenhower și primul ministru al Angliei, Macmillan, au spus că în principiu sînt de acord să-și asume obligația de a nu efectua explozii subterane atîta vreme cît continuă cercetările privitoare la control.

N. S. Hrușciov a arătat că unii oameni de stat ai puterilor occidentale abordează însă în mod unilateral problemele care stau în fața participanților la conferință. Unul dintre aceștia este secretarul adjunct al Departamentului de stat al S.U.A., Dillon, al cărui discurs „miroase a război rece", distonînd în mod evident cu atmosfera stabilită între relațiile U.R.S.S. și S.U.A. după convorbirile pe care N. S. Hrușciov le-a avut cu Eisenhower. Ceva mai mult, în țările imperialiste sînt unele cercuri care neîmpăcîndu-se cu existența statelor socialiste, încearcă totul pentru a continua cursa înarmărilor, crezînd că în felul acesta nu numai că vor putea stăvili dezvoltarea economiei, științei și culturii țărilor socialiste, dar le vor duce chiar la ruină, discreditînd astfel orînduirea socialistă.

„După cum vedeți, a spus N. S. Hrușciov, această politică a și dat faliment. Cei mai rezonabili oameni de stat, economiști și industriași din țările Occidentului recunosc singuri aceasta".

N. S. Hrușciov a arătat, de asemenea, că la Conferința pentru dezarmare de la Geneva, puterile occidentale se mențin pe aceeași poziție pe care s-au aflat în toți anii precedenți, aceea de a evita dezarmarea adevărată, de a goli de conținut această problemă, reducînd întreaga chestiune numai la control. Dar a proceda astfel nu înseamnă altceva decît a da înapoi. „Sîntem pentru un control riguros cu condiția să se efectueze dezarmarea, și împotriva controlului fără dezarmare", a subliniat Nikita Hrușciov.

Șeful guvernului sovietic a arătat mai departe că în ceea ce privește problema germană, dacă puterile occidentale nu vor dori să caute împreună cu Uniunea Sovietică o soluție de comun acord asupra problemei tratatului de pace, U.R.S.S. va urma calea ei și va încheia un tratat de pace cu Republica Democrată Germană. Aceasta va avea ca urmare faptul că pe teritoriul R. D. Germane puterile occidentale își vor pierde drepturile pe care le-au obținut în urma capitulării Germaniei hitleriste, inclusiv dreptul de a menține mai departe regimul de ocupație în Berlinul occidental. O dată cu încheierea tratatului de pace cu R. D. Germană, puterile occidentale vor fi nevoite să-și retragă toate forțele militare pe care le au în Berlinul occidental.

★

Cuvîntarea tovarășului N. S. Hrușciov a fost primită cu mult interes în întreaga lume. Ziarele engleze atrag în mod deosebit atenția asupra cuvintelor premierului sovietic privitoare la necesitatea slăbirii continue a încordării internaționale și a soluționării problemei experiențelor nucleare.

In articolul său de fond, ziarul cehoslovac „Rude Pravo" arată că în lupta pentru asigurarea păcii dusă de U.R.S.S., aceasta este sprijinită de toate țările socialiste și de toate forțele iubitoare de pace din lumea întreagă. Dacă și puterile occidentale vor manifesta dorința de a obține rezultate pozitive, atunci, în interesul păcii, vor putea fi rezolvate problemele cele mai complicate.

Inseși ziarele din Germania occidentală au publicat la loc de frunte informații în legătură cu cuvîntarea lui N. S. Hrușciov. Toate ziarele vest-germane au scos în evidență faptul că dacă puterile occidentale vor refuza să încheie un Tratat de pace cu Germania. Uniunea Sovietică va fi nevoită să încheie Tratatul de pace cu R. D. Germană, după care aceasta va dobîndi deplină libertate asupra teritoriului său.

Oamenii iubitori de pace sprijină din toată inima politica justă, bazată pe realitate a Uniunii Sovietice. Orice locuitor cinstit al globului nostru pămîntesc, care își dă seama ce ar însemna un nou război în lume, este partizan al ideilor coexistenței pașnice între state, a întrecerii pașnice între cele două sisteme mondiale. Numai capetele înfierbîntate, lipsite de simțul realității, neoameni care visează să-și mărească necontenit grămezile de aur, se mai gîndesc că ar putea să aprindă un nou pîrjol în lume. Acestea trebuie să ia însă aminte. Căci, așa cum a spus tovarășul Hrușciov, „atunci cînd ele încep să facă apel nu la drept și la legi, ci să facă uz de forță, firește acestei forțe îi va fi opusă forța celeilalte părți, forță care se va sprijini pe lege, pe drept și prin urmare va găsi sprijinul moral în rîndurile tuturor țărilor".

In cuvîntarea sa, N. S. Hrușciov a arătat încă o dată calea luminoasă a păcii pe care trebuie să pășească omenirea. Nu încape îndoială că popoarele vor merge tot mai hotărîte pe această măreață cale.

Conferința pentru dezarmare de la Geneva

După optsprezece zile de la prezentarea de către delegațiile țărilor socialiste a propunerii „cu privire la principiile fundamentale ale dezarmării generale și totale", delegatul Franței, Jules Moch, a prezentat și el, în numele puterilor occidentale, o propunere „cu privire la principiile și condițiile dezarmării generale și totale".

Așa după cum a arătat Jules Moch, potrivit propunerilor occidentale ar însemna să fie menținute sub o formă modificată, statele majore generale și alte organizații militare. Din aceleași propuneri, a reieșit, de asemenea, că puterile occidentale nu vor să lichideze bazele militare de pe teritorii străine; că puterile occidentale nu vor să-și ia obligația de a nu folosi primele armele nucleare.

Privitor la propunerile occidentale, tov. Eduard Mezincescu, delegatul țării noastre a rostit o amplă și documentată cuvîntare. El a arătat că prin prezentarea documentului lor, delegații occidentali recunosc — pentru prima oară de la adoptarea rezoluției Adunării Generale o O.N.U. — ca obiectiv al tratativelor dezarmarea generală și totală.

Noile propuneri occidentale suferă însă de vechiul păcat. Reafirmă anumite poziții de principiu care pînă acum au împiedicat orice posibilitate de a realiza un acord.

In loc de a propune lichidarea forțelor armate și a armamentelor de orice fel, țările occidentale propun numai reducerea și limitarea lor. Ceva mai mult, delegații occidentali propun ca nivelul acestor reduceri și limitări să fie determinat de nevoile fiecărui stat pentru asigurarea securității sale interne, ca și de obligațiile sale militare ce decurg din Carta Națiunilor Unite.

Cu alte cuvinte, țările occidentale vor ca în afară de polițiști și jandarmi să aibă, pentru menținerea ordinei și forțe armate speciale.

Propunerea occidentală conține, de asemenea, un paragraf în care se spune că „Măsurile de dezarmare trebuie să fie negociate progresiv". Puterile occidentale au propus, adică, să fie exclusă, încă de la început, discutarea unui program de dezarmare generală și totală și să fie discutate doar unele măsuri izolate.

Tov. Eduard Mezincescu a arătat mai departe că delegatul Franței a declarat că puterile occidentale nu vor să discute programul de dezarmare generală, din cauză că sînt unele probleme politice încă nerezolvate. Aceasta înseamnă că puterile occidentale condiționează progresul soluționării asupra dezarmării, de soluționarea litigiilor politice care există. „Inseamnă oare aceasta că puterile occidentale doresc să își păstreze forțele armate și armamentele în scopul de a impune soluționarea problemelor litigioase internaționale?" a întrebat șeful delegației R.P.R.

Desigur, dacă acesta este gîndul puterilor occidentale, ele se înșeală amarnic, uitînd că oricărei forțe a lor, i se poate opune o forță și mai mare. Pretențiile delegațiilor occidentale merg pînă acolo încît au susținut ca țările socialiste să accepte unele condiții prealabile dacă vor să se ducă tratative despre dezarmare.

In întîmpinarea Zilei de 1 Mai

Pe terenurile de sport de la sate

Pentru masele de tineri și tinere din orașele și satele patriei noastre a devenit, în ultimii ani, o obișnuință de a întîmpina ziua de 1 Mai, prin numeroase competiții sportive și concursuri populare, care le oferă clipe plăcute de destindere. Cu acest prilej au loc pasionante întreceri de volei, atletism, ciclism, handbal, fotbal, oină, trîntă, călărie, tir etc. Sînt sporturi care acum se practică cu mult entuziasm și la sate, unde țăranii muncitori demonstrează că așa cum obțin rezultate bune pe ogoare, tot așa pot repurta rezultate frumoase și pe terenurile de sport.

In rîndurile de mai jos, vom reda cîteva aspecte culese de la competițiile sportive sătești, organizate în cinstea zilei de 1 Mai.

★

Duminică 24 aprilie, orele 9 dimineață. Stadionul din comuna Dridu, raionul Urziceni, este împodobit sărbătorește, cu steaguri și lozinci, dintre care cităm: **„Prin sport ne întărim sănătatea și petrecem timpul liber în mod plăcut și util".** Această lozincă a prins viață aci. Cum, vom vedea îndată.

Se dă semnalul întrecerilor... Dar, ca și spectatorii — care au participat în număr mare, — sîntem puși într-o mare... dilemă; nu știm la care concurs să asistăm mai întîi. Ne hotărîm: vom urmări pe rînd, fiecare concurs. Zis și făcut. Creionul și carnetul de note intră în... acțiune. Notăm... La terenul de volei se întrec echipele feminine ale asociațiilor sportive **Munca—Armășești** și **Știința—Urziceni.** Jocul este viu disputat și victoria revine la limită, cu 2—1, echipei din Urziceni. La groapa de sărituri ca și la cercul unde se desfășoară proba de aruncarea greutății este animație. Sportivilor din Urziceni și Armășești li se alătură și o serie de țărani din Dridu, care nu erau prevăzuți în concurs.

In fața stadionului, cicliștii s-au adunat pentru a lua „startul" în circuitul comunei Dridu. Grupul de concurenți este format din țărani colectiviști și întovărășiți, cum sînt: **Pavel Savu, Ion Vasile, Alex. Popescu, St. Tudor** și alții. S-a dat plecarea. Concurenții se avîntă cu elan în această frumoasă întrecere sportivă. Ei sînt încurajați de entuziaștii spectatori. Cine va cîștiga? Aceasta o vom afla peste 30 de minute. Pînă atunci să urmărim un alt meci de volei între echipele masculine **Munca—Armășești** și **Avîntul—Dridu.** Cei din Armășești se dovedesc mai buni și obțin victoria cu 3—1. Urmărim apoi întrecerile la proba de alergări.

„Vin cicliștii!" se aude o voce din public și ne îndreptăm în grabă spre „linia de sosire", pe care o trece mai întîi **Marin Vlădaroiu.**

Este ora 15. Incep jocurile de fotbal... **Infrățirea—Jilavele** se întrece cu **Munca-Armășești.** Balonul este purtat cu mare viteză de la o poartă la alta. Cei din Armășești sînt mai dibaci și în ultimul minut de joc introduc balonul în poarta echipei din Jilavele. Apoi, echipa din Dridu joacă cu formația colectiviștilor din Coșereni. Gazdele sînt net superioare și obțin victoria cu 9—0.

Este ora 19. Intrecerile sportive, organizate în cinstea zilei de 1 Mai, se termină. Sportivii și spectatorii părăsesc stadionul. Cu toții sînt bine dispuși. Au petrecut, într-adevăr o duminică sportivă în mod plăcut și util.

Am părăsit și noi stadionul cu impresii frumoase. Pe drum răsfoim carnetul de notițe. El cuprinde date interesante. Cu cîteva file mai în urmă zărim rezultatele concursului de cros: **„Să întîmpinăm ziua de 1 Mai",** care s-a desfășurat duminica trecută la Fierbinți. Primul loc a fost ocupat de tînărul V. Nicolae, din Micșunești.

Pe o altă filă din carnetul de note citim: duminică 1 Mai vor avea loc în comunele **Ion Roată, Grindu, Eliza, Stoenești, Jilavele,** numeroase concursuri de volei, handbal, ciclism, fotbal etc. Despre aceasta vom scrie, bineînțeles, după ce vor avea loc.

M. LERESCU

DIN U. R. S. S.

Mecanizarea lucrărilor — condiție principală pentru sporirea producției

In luna decembrie a anului trecut, la lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au participat și numeroși inovatori din domeniul agriculturii și creșterii vitelor. Partidul a ținut seama de indicațiile pe care acești inovatori le-au dat privitor la dezvoltarea în viitor a agriculturii prin folosirea în mai mare măsură a rezervelor. Printre participanții la lucrările Plenarei a fost și Serghei Boiko, președintele colhozului „Lenin" raionul Kremenciuk, regiunea Poltava. Iată ce ne relatează tov. Boiko despre munca sa.

M-am întors de la Moscova cu o distincție înaltă, pe care mi-a acordat-o guvernul. Pentru succesele obținute în domeniul dezvoltării producției colhoznice, mie și multor lucrători din agricultură ni s-a conferit titlul de onoare de Erou al Muncii Socialiste. Succesele acestea constau în faptul că în decurs de unsprezece luni din anul trecut, noi am produs pentru fiecare sută de hectare de pămînt arabil cîte 10.200 kg. carne și cîte 27.000 litri lapte.

Cea mai importantă condiție pentru obținerea succeselor colhozului nostru a constituit-o mecanizarea lucrărilor la culturile care necesită un volum de muncă mare în agricultură și în domeniul creșterii vitelor. Am cheltuit aproape o jumătate de milion de ruble pentru perfecționarea condițiilor tehnice. Acuma noi culegem roadele acestei acțiuni. Recolta globală de grîu și porumb a crescut de două ori, față de anii precedenți mecanizării, iar prețul de cost al producției în creșterea vitelor a scăzut la aproape jumătate. Planul primului an al septenalului a fost îndeplinit cu succes.

In prezent noi acordăm o atenție deosebită aplicării în producție a experiențelor înaintate. Oamenii din colhozul nostru se străduiesc nu numai să preia metodele de lucru progresive, ci să le și perfecționeze. Se pare că acest lucru s-a manifestat deosebit de clar în munca cultivatorilor de porumb. Viața ne-a dovedit că nu există cultură furajeră mai convenabilă decît porumbul. La noi, culturile de porumb ocupă aproape jumătate din întreaga suprafață a pămîntului arabil, destinată cerealelor.

SERGHEI BOICO
președintele colhozului „Lenin"

Urmînd exemplul renumitului mecanizator din Voronej Nikolai Manukovki, tractoriștii noștri Timofei Ganja și Ivan Liubcenko au mecanizat complet lucrările de semănat, lucratul spațiilor dintre rînduri și strînsul porumbului. Datorită muncii lor de o înaltă productivitate, colhozul nostru a putut să depoziteze în toamna trecută 16 tone de porumb siloz pentru fiecare vacă și 5 tone de știuleți pentru fiecare scroafă de prăsilă. Faptul acesta a contribuit la mărirea cantității de lapte și carne.

După sfatul agronomului nostru Aleksei Gaevoi, am luat hotărîrea ca în primăvara asta să folosim noi varietăți de porumb cu o înaltă productivitate. In spațiul dintre rînduri, noi vom folosi în mare măsură semănarea soii agățătoare. Asta va spori conținutul albuminelor digestibile în siloz, lucru foarte important pentru sporirea productivității animalelor.

In anul acesta, vrem să realizăm la 100 ha. de pămînt 45.000 litri de lapte și 12.500 kg. carne, dintre care 3.000 kg. carne de pasăre. Pentru asta va trebui să căutăm noi rezerve pe care să le folosim din plin. Una din aceste rezerve o constituie aplicarea în producție a noilor soiuri de grîu de toamnă, care au dat rezultate bune în condițiile climei și solului din regiunea noastră. Valoarea acestor soiuri constă în faptul că ele dau o recoltă cu 4—500 kg. mai mare la hectar decît alte soiuri.

Mărirea recoltei totale de grăunțe, extinderea semănăturilor de porumb și sporirea productivității lor ne vor asigura rezerve suficiente și variate de furaje cu mari calități nutritive pentru animalele colhozului.

Lucrînd în felul acesta colhozul nostru va izbuti să realizeze numai în patru ani sarcinile ce-i revin în planul septenal.

Din R.P.D.Coreeană

Recent în regiunea Kaisung au fost descoperite 25 de pagode în miniatură și alte obiecte de artă reprezentînd cultura din timpul dinastiei Koryu (918-1392 i.e.n.). Aceste obiecte de artă au fost păstrate în interiorul unei pagode de piatră pe locul vechiului templu Boolil de la marginea orașului Kaisung.

Pagodele în miniatură sînt executate din bronz sau din piatră. Trei dintre pagodele de bronz cu cîte 3.5 și 9 etaje. Ele sînt împodobite cu modele în relief, iar de marginea acoperișului sînt atîrnați clopoței. Cele 22 de pagode din piatră au diferite forme. Urnele descoperite aici sînt confecționate din porțelan colorat în verde și galben.

S-a stabilit că aceste obiecte de artă datează de la jumătatea secolului al X-lea și că au fost închise în pagoda de piatră a templului potrivit obiceiului acelor vremuri.

Masele populare din Coreea de Sud l-au izgonit pe sîngerosul dictator Li Sîn Man

Mînia poporului din Coreea de Sud împotriva sîngerosului dictator Li Sîn Man și a clicii sale a izbucnit în noaptea de 25 spre 26 aprilie cu o nouă forță. Mii și mii de oameni au luat parte la demonstrațiile antiguvernamentale. Corespondenții de presă au anunțat că la Seul, capitala țării, 20.000 de demonstranți au încercat, în cîteva rînduri, să pătrundă în palatul prezidențial strigînd: „Moarte lui Li Sîn Man!", „Moarte lui Li Ghi Bun!". „Să plătească cu viața sîngele celor împușcați!" Polițiștii și unitățile militare au deschis focul împotriva demonstranților.

Valul de demonstrații antilisînmaniste a continuat cu aceeași tărie în dimineața zilei de 26 aprilie. Grupuri de demonstranți au dat foc cartierului general al poliției și au distrus reședința fostului ministru de interne lisînmanist Cioi In Kiul, care este direct responsabil pentru falsificarea alegerilor prezidențiale de luna trecută. In cursul demonstrațiilor, studenții au dărîmat statuia lui Li Sîn Man din parcul „Pagoda" din Seul și au legat bustul statuii cu o frînghie, tîrînd-o apoi pe străzi.

Acțiunile împotriva lui Li Sîn Man și a clicii din jurul său s-au extins din nou în orașele de provincie. In orașele Pusan, Taegu, Incion, Yosu, Ulsan, Kwancijou și în alte localități, mii și mii de oameni au luat parte la demonstrațiile antilisînmaniste.

In mai multe rînduri poliția și armata au tras în plin în populație, omorînd și rănind sute de oameni. Au fost folosite împotriva demonstranților tancuri și gaze lacrimogene. Dar nici tancurile și gloanțele, nici manevrele lui Li Sîn Man și ale sprijinitorilor săi din S.U.A., n-au putut stăvili mînia poporului. **INSPĂIMÎNTAT DE AMPLOAREA ACȚIUNILOR ANTIGUVERNAMENTALE, DICTATORUL LI SÎN MAN ȘI-A DAT DEMISIA. EL A FĂCUT O DECLARAȚIE IN ACEST SENS DUPĂ CE CASA LUI A FOST ÎNCONJURATĂ DE 500.000 DE MANIFESTANȚI.**

Evenimentele din Coreea de Sud arată încă odată ce soartă au regimurile de felul celui pe care Li Sîn Man l-a instaurat în această țară. Dictatorul de la Seul a fost una din cele mai credincioase slugi ale celor mai reacționare forțe ale imperialismului. Tot timpul cît a stat cocoțat la conducerea Coreei de Sud, Li Sîn Man a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a transforma această țară într-o bază agresivă a imperialismului îndreptată împotriva lumii socialiste.

Regimul lui Li Sîn Man a împins Coreea de Sud într-o situație economică dezastruoasă.

Pentru a ține în frîu masele populare, Li Sîn Man și acoliții săi a introdus în țară un regim de cruntă teroare. Numai în anul 1959 au fost arestate și zvîrlite în închisori 247.000 de persoane. Așa zisele „alegeri" pe care clica lui Li Sîn Man le-a organizat de ochii lumii s-au desfășurat în condiții de cruntă asuprire și cu ajutorul unor falsuri care n-au egal. In acest fel a izbutit Li Sîn Man să fie „ales" de patru ori ca președinte al Coreei de Sud. Și de fiecare dată Li Sîn Man și-a continuat politica sa nefastă de batjocorire a intereselor poporului, de provocări și uneltiri împotriva Republicii Populare Democrate Coreene și a celorlalte țări iubitoare de pace.

Aceasta este adevărata față a regimului lui Li Sîn Man, regim pe care susținătorii săi de peste ocean au încercat, în repetate rînduri, să-l prezinte ca pe un... model de democrație. Pentru salvarea acestui regim, diplomația americană, ambasadorul S.U.A. la Seul au întreprins și întreprind o serie de manevre. Dar cît de mult iubește poporul coreean regimul instaurat de Li Sîn Man cu ajutorul baionetelor străine o demonstrează cu prisosință evenimentele din Coreea de Sud care au măturat, pur și simplu, pe dictatorul sîngeros de la conducerea țării.

Desigur e încă prematur de spus cu precizie în ce direcție se vor desfășura evenimentele din Coreea de Sud. Deocamdată toate frînele conducerii au rămas în mîinile adepților lui Li Sîn Man, iar reacțiunea a început să-și regrupeze forțele, în timp ce la Seul și în întreaga țară continuă să aibă loc puternice demonstrații antilisînmaniste. Prăbușirea lui Li Sîn Man dovedește însă că toate acțiunile care nu vor ține seama de dorințele poporului vor avea pînă la urmă un sfîrșit rușinos.

NEGRU PE ALB

In parcul „Pagoda" din Seul, studenții sud-coreeni au dărîmat statuia dictatorului Li Sîn Man, tîrînd-o apoi pe străzi cu o frînghie.

Aruncînd ștreangul de gît
Dictatorului urît,
Zise-atunci un tinerel:
— Azi statuia, mîine... el!

V. F.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60.10. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".